

Teozofsko školovanje
godina XIII

Zvonimir

DNEVNI ŽIVOT ASPIRANTA

Nastavak «Teozofskog školovanja» u krugu « **Sklad** » Zagreb, za godinu 1978/79

Sadržaj :

<u>Uvod</u>	str. 3
<u>Tko je aspirant?</u>	4
<u>Njegova životna snaga na djelu</u>	8
<u>Dnevni život kao priprema za učenje</u>	12
<u>Intimni život aspiranta</u>	19
<u>Neposredni cilj aspiranta</u>	30
<u>Zaključak</u>	34

Uvod :

Kada se kod ljudi mladih, srednjih i starijih, pojavi nezadovoljstvo zbog neprirodnog načina života današnjice, zbog nedovoljnog objašnjenja i tumačenja osnovnih tajni putem nauke, filozofije i religije, tada oni dolaze na početak jedne nove faze u svom životu, u svojoj evoluciji.

Ezoterička i okultna nauka ovo razdoblje naziva – aspirantsko doba - a pojedinac koji počinje ostvarivati prve promjene u svom dnevnom životu, promjene prema novim nazorima, uputama i tumačenjima te ezoteričke znanosti, naziva se – a s p i r a n t .

Na pitanje što je to aspirantsko doba i što je aspirant, daju odgovore brojna mistična i okultna djela istoka, kao i sljedbenika dublje istočne filozofije. Kod nas postoji nekoliko knjiga i prijevoda raznih pisaca.

U ovom kratkom studiju obrađuje se ovo psihološko područje svagdanjeg čovjeka na bazi teozofskog naučavanja.

Prije dvije godine, u ljetu 1976., izdana je brošura «Priručnik za aspirante» od brata Emilia, a u izdanju Teozofskog Društva u SFRJ. Osim nekih manjih dijelova u toj brošuri, koju treba uzeti s rezervom u proučavanje, ima mnogo vrlo vrijednih uputa za aspirante.

Ova studija je samo jedan skromni pokušaj da se što jasnije prikaže kakav bi morao biti dnevni život aspiranta. Mnogobrojni podaci i tumačenja uzeta su iz obimne literature, ali su osnovni stavovi korišteni iz raznih dijelova poznatog teozofskog pisca I. K. Taimnija.

Prema tome u ovoj maloj studiji nema ništa novo od onoga što je već izneseno u našoj teozofskoj literaturi. Ovo je samo skromni rezultat meditativnog razmišljanja o onome što je danas poznato u Teozofiji.

TKO JE ASPIRANT?

Aspirant je čovjek koji se razlikuje od mnoštva po tome :

1. što očekuje i nastoji dobiti sasvim drugačija zadovoljstva od života
2. što mu je spiritualni napredak važniji od materijalnog
3. što nastoji biti spiritualno sve korisniji svojoj neposrednoj okolini

Aspirant ima na raspolaganju tri tijela kao i svaki čovjek, ali se razlikuje po tome što on svjesno pruža ovim tijelima samo one aktivnosti za koje smatra da su nužno potrebne i udovoljava samo onim njihovim potrebama po kojima ih uzdiže za jednu stepenicu više u njihovoj evoluciji.

Fizičko tijelo aspiranta ima svoje prohtjeve, zadovoljstva i potrebe. Sve se one svode na dvije osnovne aktivnosti, a to su **prehrana i sposobnost oplodnje**.

Ove aktivnost proizlaze od poticanja bio-pranične energije ili životne energije.

U dnevnom životu dva su tijela, fizičko i astralno vrlo usko povezana. Sa strane fizičkog tijela dominiraju emocije, kao požuda, strasti i razni osjećaji. Od 24 sata prosječno 16 sati dominantno je fizičko tijelo, a 8 sati astralno za vrijeme sna fizičkog tijela. Kroz tih 24 sata u njihovu aktivnost stalno se upliće i mentalno tijelo, jer čovjek misli svih 24 sata.

Fizičko tijelo je budno onda, kada je u njemu najviše aktivna samo bio-pranična energija, i to za onih 16 sati tokom dana. Čim bio-pranična energija oslabi u fizičkom tijelu, ona prenosi svoju aktivnost na astralno tijelo koje je u punoj aktivnosti tokom noći.

Možemo dodati, da do sna dolazi samo zbog toga, što je smanjena količina bio-pranične energije u fizičkom tijelu, jer je potrošena u dnevnim aktivnostima. Zbog toga *ono više ne može dovoljno čvrsto držati privezano uz sebe astralno tijelo*. Biološka funkcija se svodi na minimum i potrebno je nadoknaditi nužno potrebnu količinu bio-pranične energije. Tada se iz fizičkog tijela povlači budna svijest i prelazi u astralno. Kada nas hvata san, imamo utisak da ćemo otplutati nekuda u mrak. Sa fizičkog gledišta pomračuje se fizička svijest. Pijanstvo, narkoza i hipnoza daju iste utiske, samo što se u tom slučaju silom, umjetno odvaja astralno tijelo od fizičkog. Niti trans izazvan meditacijom ili autohipnozom ništa se ne razlikuje po efektu od ovih umjetnih metoda ukoliko meditant nije razvio prijenos sjećanja. Za ovaj prijenos potrebno je razviti naročiti organ i centar u mozgu, a što se može postići samo uz poseban Yoga trening. A to znači zadržati *neprekinutu pažnju* samo na jedno krakto vrijeme koliko je potrebno da se odvoji astralno tijelo od fizičkog, nakon što je uspjela potpuna relaksacija fizičkog tijela. Relaksacija je umirenje svih aktivnosti koje spadaju pod komandu volje, umirenje živaca simpatičkog sistema koji prenose sve vrste emocija kičmeno-moždanog živčanog sistema koji prenosi misli. Takav trans izazvan meditacijom prelazi u kontemplaciju, koja se u raznom Yoga sistemima naziva S A M A D H I. Dakle, prvi samadhi je svjesni ulazak u astralni svijet, drugi samadhi je svjesni ulazak u mentalni svijet i tako dalje, do višeg dijela atmičkog i

nirvaničkog svijeta, kada se dostiže najviši samadhi kojeg čovjek može ostvariti. Čovjek, koji to ostvari zovemo Adeptom.

Aspirant je onaj, koji se ozbiljno priprema postati učenikom jednog takvog Adepta, kojeg nazivamo Majstorom.

Iako je aspirant dosta različit od velikog mnoštva ljudi i priprema se postati učenikom, on se razlikuje i po tome što zadržava svoju budnu svijest i za vrijeme sna fizičkog tijela. On samo prebacuje svoju budnost iz jednog tijela u drugo, u odvojeno astralno tijelo.

Zato je astralni život aspiranta aktivan za vrijeme sna fizičkog tijela, dok je kod prosječnog čovjeka njegov «noćni život» samo poluaktivan.

.....0.....

Život fizičkog tijela se održava pomoću hrane, a putem nje ulazi u tijelo i znatna količina bio-pranične energije. No, i pored dovoljno hrane, fizičko tijelo ne može opstojati samo za sebe. Ono mora biti stalno spojeno sa njegovim dvojnikom (duplikatom) ili eteričkim tijelom.

Eteričko tijelo isto tako uzima «hranu», a ovaj njegov suptilni materijal okultizam i Yoga istoka zovu *prana*. Obzirom na hranu, prana je čista energija. Zato se s pravom može reći da je hrana materijalizirana prana,

Prana je nosilac života jer ona podržava životne oblike i forme. Ona se očituje na svakoj razini i prema tome i na svakoj podrazini podržava razne oblike života.

Ona je zato univerzalna energija jer se je u stanju transformirati u pranu svake podrazine, jednostavno smanjujući svoju brzinu vibriranje ili frekvenciju.

Prema tome razlikujemo sedam vrsta fizičke prane.

Prana, koja se nalazi ili je akumulirana u hrani ima najsporije vibracije ili najnižu frekvenciju. Fizičko tijelo ne može normalno postojati bez određene količine ove najgrublje prane. Isto tako, fizičko tijelo prosječnog čovjeka ima previše ove najgrublje prane, koju ono konzumira kroz jelo i zato je u njemu najčešće poremećen odnos svih ovih sedam vrsta fizičke prane.

Uz grubu fizičku pranu uvijek je prisutna i gruba astralna prana, a to su onda najgrublje emocije, nazvane požudom i strasti. Na isti način uz grubu fizičku i astralnu pranu povezana je automatski i gruba prana mentalnog svijeta. Tada su to grube (konkretne) i sebične misli.

Manje gruba ili srednje fina fizička prana, analogno tome, privlači isto takvu astralnu i mentalnu pranu. No, postoji i fina fizička prana pa prema tome i astralna i mentalna.

Naše fizičko tijelo zajedno sa eteričkim, sastoji se od sedam vrsta materije fizičkog svijeta i kako postoji stalna izmjena materije koju mi zovemo *hranje*, to postoji i sedam vrsta hrane. Sedam vrsta hrane sadrži i sedam vrsta fizičke prane.

Aspirant će sada svjesno odabrati za sebe, za svoje tijelo, što više finije fizičke prane pa prema tome će ugraditi i više finije astralne prane. Prisutnost finije prane, kako smo prethodno uočili, omogućuje prisutnost i finijih astralnih emocija.

Ako ovo protegnemo i na mentalno tijelo, tada postaje jasno kako aspirant svjesno izgrađuje svoja tri tijela, koristeći se svojim znanjem okultnih zakona, koji omogućuju pravilni, prirodni i ubrzani razvoj te pospješuju fizičku i spiritualnu evoluciju.

Podjela fizičke hrane i prane na tri izrazite grupe usko je povezana sa tri razine, u kojima se odvija naša evolucija tokom jedne inkarnacije. Zato su mudraci i jogiji Istoka podijelili hranu u tri grupe i to.

1. t a m a s hranu,
2. r a j a s hranu,
3. s a t t v a hranu,

od kojih je najgrublja tamas hrana, a najfinija sattva.

Tamas hrana daje grubu fizičku snagu, ali istodobno lijenost i tromost.

Rajas hrana daje impulzivnost, nemir, žustrinu, naglost.

Sattva hrana daje kontroliranu smirenost, brze reflekse, spretnost, snalažljivost, sposobnost reagiranja na više vibracije.

Tamas hrana : - meso, odnosno tkivo bilo koje životinje, jaja, gljive luk, (crveni i bijeli), alkohol, duhan, narkotici, otrovi (lijekovi).

Rajas hrana : - povrće, mliječni proizvodi, med, općenito biljne bjelančevine, ugljikohidrati i ulja.

Sattva hrana : - sve žitarice (pšenica, riža, raž itd) soja, voće i svi plodovi, sjemenke, razni orašasti plodovi i sl.

ASPIRANT POTPUNO ODBACUJE TAMAS HRANU, iako katkad uzima jaja i gljive. Isto tako, aspirant se čuva da ne uzima velike količine (koncentrate, instante) rajas hrane u jednom obroku. Pretežna hrana aspiranta je sattva hrana od koje je svježije voće najprofinjenije.

Isto tako u svakoj hrani, tamas, rajas i sattva, postoji gruba, manje gruba najmanje gruba podgrupa.

.....0.....

HRANJENJE JE JEDAN OD U Ž I T A K A FIZIČKOG TIJELA.

Biti živ, to je užitak. Prana daje život donoseći vibracije.

Registriranje vibracija, to je u stvari užitak.

Fizičko tijelo osjeća vibracije samo kroz dodir, okus i njuh. Ove vibracije fizičko tijelo prima kao ugodne i neugodne. Toplo, hladno, vlažno (mokro), suho, tvrdo, mekano, oštro, tupo, glatko, hrapavo. To su sve fizički oćuti koji donose užitak ili odbojnost.

Sluh djeluje nekako više na emocije, jer je vezan uz strah, veselje, tugu, žalost, srdžbu itd.

Zato je moguće da se dodir, okus i njuh svrstavaju u tamas užitke, sluh u rajas, a vid u sattva užitak.

VIBRACIJE, NAROČITO VIBRACIJE PRANE POSTOJE I NA VIŠIM RAZINAMA PA PREMA TOME I TAMO POSTOJE UŽICI.

Fizička hrana također se dijeli na sedam vrsta i to donju grupu sa tri vrste tj. krutu, tekuću i plinovitu i četiri eteričke vrste ili hranu koje uzima eteričko tijelo.

U dnevnoj aktivnosti aspiranta, znatno sudjeluje još i astrano tijelo. I ono uzima «hranu» te se u njemu stalno održava izmjena materije (tvari). Različite vrste astralne materije neprestano

prolaze kroz astralno tijelo, kao i različite vrste astralnih vibracija.

HRANA JE BITNA ZA NAŠE TIJELO JER SADRŽI U SEBI ODREĐENU VRSTU VIBRACIJA.

A postojanje vibracija – to je **Ž i v o t**.

Gdje je vibracija, tamo je ENERGIJA.

Čak i sama materija (atomi i molekule) postoji samo zato što je u njoj prisutna vibracija, kretanje ili cirkulacija energije.

Sve ovo vrijedi za svaku razinu, za svako naše tijelo.

Prisutnost života, prane, vibracije ili energije u fizičkom tijelu omogućuje razne aktivnosti.

I astralno tijelo ima svoje aktivnost. To su emocije, a emocija ima tri vrste:

1. fizičko-astralne emocije
2. astralne emocije
3. astralno-mentalne emocije

Nepotrebno je istaknuti da pod 1 spadaju emocije vezane uz fizičke oćute (osjete), a to su strasti, grubi užici i požude. Pod 2 spadaju tipične emocije kao što su strah, srdžba, zavist, mržnja, ljutnja, tuga, potištenost, veselje itd., a pod 3 spada polusebična ljubav, ljubav, ljubomora, lična pobožnost itd. Ove emocije pod 3 uvijek su povezane sa raznim mislima, predodžbama, pamćenjem, predrasudama, kompleksima i slično.

.....0.....

U ovom kratkom studiju želi se prikazati što je aspirant.

Koristeći se ovim malim priručnikom, svatko će lako doznati da je li on aspirant ili ne. A biti aspirant, znači ozbiljno se pripremati za jednog od učenika Učitelja ili Majstora.

Aspirant, dakle nastoji potpuno eliminirati :

- a) mesnu hranu, da postane čisti vegetarijanac
- b) alkohol, duhan i slične narkotike, otrove-lijekove, injekcije, vakcine itd.
- c) seks sa orgazmom, izbjegavanje stresova
- d) sve niže emocije naprijed navedene pod 2 – bučno veselje, razne skupne (javne) zabave, nepoćudnu literaturu, brutalne i nemoralne sadržaje na filmu, radiju i televiziji, hobije koji ruše moralna svojstva
- e) perfidne ćlanke,razgovore, slike i ilustracije, koji uzbućuju emotivne misli (maštu), navedeno pod 2 i 3
- f) kruto enciklopedijsko pamćenje, pretjeranu stručnost ili krutu specijalnost, hobije koji razvijaju samo konkretni um i hladan intelekt
- g) fiksne ideje, predrasude, pretjerano oduševljenje, beskorisno trošenje bili koje vrste energije (tjelesne, emocionalne ili intelektualne), nestrpljivost, neodlućnost, lijenost, komotnost, sebićnost, ljubomoru, netoleranciju, nedosljednost itd.

Nastoji li aspirant da sve ovo više ili manje sprovede u svom dnevnom životu i uspije u tome najmanje 60%, tada stiće kvalifikacije da postane ućenikom jednog od Majstora Mudrosti.

Ućitelj nikada ne dolazi u fizićki kontakt s njim jer djeluje na svog ućenika direktno kroz njegovu svijest u kauzalnom tijelu. On prima tamo upute najprije podsvjesno, a kasnije sve svjesnije i svjesnije.

ASPIRANTSKO DOBA JE VRIJEME STJECANJA KVALIFIKACIJA ZA UĆENIŠTVO.

U tom razdoblju treba steći kontrolu nad svoja tri niža tijela. Zato je nužno potrebno ispunjavanje uvjeta navedenih od a do g.

Misaono područje tj. konkretni um ili niži mental, pruža najžilaviji otpor jer se aspirant treba postupno osloboditi svih pogrešnih navika i načina mišljenja koja su odgojem duboko usađena u njemu, svim društvenim utjecajima uže i šire okoline. Naročito je u teškom položaju aspirant iz zapadne civilizacije. No, to je istodobno i krasna prilika za jače razvijanje njegove unutarnje volje.

Na kraju je potrebno još nešto istaknuti najznačajnije od sveg do sada navedenog obzirom na uvjete koje jedan aspirant mora ispuniti.

Kasnije kada aspirant postane učenikom, trebat će iz svog uma i ostalih tijela odstraniti još suptilnije forme istih iskrivljenja i nesklada, koje su navedene od a do g.

Veoma često se pogrešno shvaća da će samo vegetarijanstvo automatski donijeti spiritualno napredovanje. Isto tako apstinentski i asketski život ili probuđenje snage kao što je Kundalini.

Činjenica je doduše ipak ta, da iza svih tih uspješnih provađanja u praksu dnevnog života, stoji jedna velika lična energija ili moć, koja se pogrešno naziva voljom. Takva volja je u stvari tvrdoglavost, upornost, inat, izdržljivost i sl.

ASPIRANT MORA RAZVITI BAREM NEŠTO OD SPIRITUALNE VOLJE, KOJA SE SASTOJI OD SNAGE SVIJESTI KOJA NJOM UPRAVLJA.

Biti vegetarijanac, apstinent ili probuditi malo Kundalini, znači posjedovati nešto više snage i energije od prosječnog čovjeka. No, sve to neće podići aspiranta na slijedeću stepenicu spiritualnog razvoja, ako on ne posjeduje PRAVO ZNANJE, ako on ne spozna dio ISTINE.

To je svojstvo Više Svijesti.

Sve stare životne stavove i navike treba zamijeniti novima, koje se baziraju na osnovnim zakonima kozmičkog životnog reda. A ove zakone spiritualnog razvitka upoznali su i predali nam generacija ezoterika, mudraca, okultista, yogija i spiritualnih Učitelja, kako istoka tako i zapada.

Ako aspirant ima čisti motiv i odlučnost da nađe tu Istinu koja je PRAVO ZNANJE, može se prije ili kasnije nadati uspjehu.

Postoji nekoliko škola, metoda i tehnika koje tome pomažu i aspirant treba samo odlučiti se za onu, koja najviše odgovara njegovom temperamentu i njegovom nutarnjem ustrojstvu.

.....0.....

NJEGOVA ŽIVOTNA SNAGA NA DJELU

Aspirant je onaj, koji neprestano promatra život u sebi i oko sebe. On ljubopitljivo zaviruje u sve tajne prirode i jednim naročitim osjetilom u sebi on naprosto zna da nije sve što promatra onako kako to tumače pojedine grane nauke, razne filozofije i razne religije. On doduše ne odbacuje njihove postavke i tvrdnje, ali jedan njegov nutarnji šapat kojega čuje samo on, neprestano mu govori da postoji još jedno dublje, realnije i istinitije tumačenje i objašnjenje života i svemira.

U početku on to posvuda nestrpljivo traži. I uskoro on to počinje nalaziti između redaka u spiritualnoj literaturi starih vremena kao i u knjigama onih, koji i danas još pišu o toj tajnoj i okultnoj znanosti. I tako on uskoro doznaje da sve ono što je dobro i ispravno u naukama, u filozofijama i religijama, da je to upravo ono što se obilato nalazi u toj okultno-mističnoj literaturi.

On vrlo brzo saznaje da postoje Učitelji, koji fizički podučavaju svoje učenike.

Nakon što je aspirant usmjerio svu svoju pažnju na svoju nutrinu i počeo pomno osluškivati što mu njegov nutarnji Učitelj objašnjava, on pomoću svoje intuicije, koju razvija stalnom meditacijom, dolazi u poziciju kada mu se počinje otkrivati tajna za tajnom. On polako ovim putem doznaje tajne koje nisu nikada bile napisane i nikada neće ni biti, jer se samo usmeno prenose od Učitelja na učenika.

Tek nakon mnogo razočaranja i izgubljenog dragocjenog vremena, on doznaje gorku istinu da su svi reklamirani učitelji samo pseudo učitelji i da je pravi Učitelj negdje u njegovoj nutrini, u nutrini svakog čovjeka. Jednog dana on ipak shvati da postoje i pravi Učitelji koji kontaktiraju s njim, ali samo preko njegove više svijesti, koja je iznad tri njegova tijela. Oni mu govore i upućuju ga samo preko njegovog vlastitog nutarnjeg Učitelja. Pošto ovakav kontakt mora biti dovoljan, ne postoji nikakav fizički razgovor između Učitelja i učenika.

Ako usporedo s tim njegovim razvojem sve više je zauzet brigom i nastojanjem za spiritualni razvoj svojih bližnjih, on polako postaje i sam «izvor» okultnog znanja i podataka koje može uspješno prenijeti na sve one koji su ozbiljno zainteresirani u njegovoj bližjoj i daljoj okolini za spiritualni način života.

Na taj način i samo kroz takvu praksu u svom dnevnom životu, on jednog dana preraste razvoj aspiranta i pretvara se u pravog učenika jednog Majstora Mudrosti. Uistinu, on se polako pretvara u jednog samostalnog radnika, koji inteligentno i efikasno sudjeluje na Planu Evolucije čovječanstva i svijeta, u svijetu u kojem su Majstori Mudrosti na fizičkoj razini pravi inženjeri.

Kojim etapama prolazi aspirant po svom Putu spiritualnog uspinjanja, pokušati ćemo sada dokučiti meditativnim putem, koristeći se pri tome svim okultnim znanjem koje nam stoji na raspolaganju, naročito ono, koje je skupljeno u djelima teozofskih pisaca.

Počnimo s time, da jedna ljudska inkarnacija od početka do kraja ima iste faze koje ima silazak Monade u manifestirane svjetove i vraćanje iz njih. Postoji zakon : Kako gore, tako dolje! – i uzimajući tu činjenicu kao temelj, pokušati ćemo analogijom shvatiti ono gore prema ispravnom i realnom promatranju onog dolje.

Od rođenja fizičkog tijela do njegove smrti, čovjek prolazi u tom tijelu četiri faze koje su sušta kopija u malom one velike sheme evolucije.

1. faza – od rođenja do puberteta (14 god.)
2. " od puberteta do pojave zrelosti (28 god.)
3. " od 28 godine do zrelosti (42 god.)
4. " od 42 godine do kraja života

Ovdje treba dodati da prva faza počinje već začecem, odnosno početkom silaženja u inkarnaciju, dok zadnja faza nastavlja se kroz život na astralu i mentalu. *Cilj jedne inkarnacije je taj da se što bolje izgrade tri tijela koja će poslužiti kao instrumenti Svijesti ili Egoša.*

Prisutnost univerzalne energije ili Prane omogućuje izgradnju i postojanje ta tri tijela. Ova se kozmička energija zajedno sa Kundalini Zemlje pretvara u čovječjem tijelu u jednu posebnu vitalnu energiju, koju smo u ovom studiju nazvali bio-pranična energija.

Dakle, u prvoj fazi, ona struji pretežno u donji dio trupa omogućujući sve biološke funkcije u organizmu tj. uspravni hod, rad ruku, fizičku snagu, asimilaciju hrane, rad svih mišića i svih vitalnih organa itd.

U drugoj fazi transformira se jedan dio ove iste bio-pranične energije u energiju oplodnje. Tada ova energija počinje strujati prema spolnim organima i stimulirati sve pripadajuće im žlijezde u cijelom tijelu. U toj drugoj fazi bio-pranična energija je znatno pojačana, tako da je energija oplodnje ili kako je se pogrešno naziva, spolni nagon, danas najjača snaga u čovjeku.

U trećoj fazi bi ponovo trebalo da se pojača bio-pranična energija tokom daljnjih 14 godina do 42 godine života. Tada ona polako prestaje strujati prema spolnim organima, ne osposobljavajući ih za njihovu funkcionalnost oplodnje i iritacije. Njezin strujni tok nastoji tada usmjeriti se prema glavi, krećući se prednjom stranom trupa, sve do prednje strane vrata i odatle u vrh kičme. Konačno prodire u centar glave, gdje su dvije glavne spiritualne žlijezde, hipofiza i epifiza. Cilj ove treće faze je enormno stimuliranje svih funkcija mozga, kao i pojačavanje stvaralačke snage intelekta.

U četvrtoj fazi bi se ova bio-pranična energija morala ponovno pojačati i krenuti sa dna trupa uvis, ali u smjeru prema natrag. Ušavši u uski prolaz na dnu kičme, cilj joj je da dođe također u glavu, stimulirajući usput sve organe i centre finijeg dijela tijela, kojeg u teozofskoj literaturi zovemo eteričko tijelo.

Stimulirajući također suptilne centre i organe u glavi trebala bi se probiti kroz «točku» (Bindu) i izaći u *područje iznad glave, tamo gdje je glavnina kauzalnog «mozga»*. Probivši «točku» Bindu omogućila bi također ulazak ili «silazak» čiste božanske energije Svijesti u punoj manifestaciji u fizičkom svijetu. Ovaj događaj je simbolički opisan u ezoteričkoj literaturi istoka kao spajanje Shive i Shakti, a u teozofskoj literaturi kao spajanje Egoša osobnosti (personalnosti) ili Prvo Veliko Posvećenje.

U ove četiri faze je zacrtana ili programirana cijela evolucija čovjeka. Današnji prosječni čovjek, pripadnik većine čovječanstva od začeca do puberteta ponavlja ubrzano cijelu eonsku evoluciju u kojoj se manifestira čisto biološka ili fizička životna energija. Doba puberteta na neki način ponavlja razdoblje oko sredine Lemurske rase. Milioni godina razvoja snage oplodnje skraćuje se kod dječaka i djevojčica na svega nekoliko mjeseci. Sve tada postojeće snage i životne funkcije isprepliću se, dopunjuju i sukobljavaju u mladom ljudskom biću, izgrađujući neumoljivom točnošću

njegova tijela, čineći ih boljim instrumentom Svijesti Egosu, koji se želi u njima potpuno izraziti, odnosno kroz njih.

Pubertetsko doba završava se dobom zrelosti od 42 godine.

Tada bi trebala nastupiti enormna intelektualna faza i prestanak spolnih funkcija. No, čovječanstvo kao cjelina tek je prešlo točku puberteta i nalazi se tamo negdje u starosti 15-16 godina. *Daljnji život je na neki način kopiranje budućnosti čovječanstva.* Nažalost, od 16 godina na dalje pa sve do smrti čovjek i dalje zadržava više ili manje svoju djetinju narav i čak većina starih ljudi to skoro u potpunosti potvrđuju.

Kod prosječnog čovjeka prestanak zrelog doba označuje pojava klimakterija. To je vrijeme, kada kod većine ljudi polako prestaju spolne funkcije, a nažalost ne pojavljuje se pojačana stimulacija super intelektualnih sposobnosti. Razdoblje klimakterija kod nekih traje i godinama i po jačini je često isto tako snažno kao i doba puberteta. Psihičke promjene su često jednako snažne u oba slučaja.

Sva ova prelazna doba su jako slična snažnoj transformaciji, preoblikovanju. Jednom riječi su revolucionarna.

A to je opet samo zato, što se uistinu vrši transformacija bio-pranične energije u čovjeku. Što je ova energija snažnija i promjene su drastičnije.

Jedan naročiti simptom za vrijeme ovog klimaksa je veoma značajan za budno oko okultiste. To su povremeni valovi vrućine, koji se bez nekog reda pojavljuju kod ljudi u dobi između 40-50 godina. Ove toplina je donekle slična pojačanoj temperaturi tijela kod bolesti, jer je popraćena i obilnim znojenjem. U jednoj drugoj studiji, kada će se govoriti o bolestima, biti će ovaj fenomen ponovno razmatran.

No, okultist zna za još jednu pojavu topline koju se u egzoteričnoj literaturi naziva Kundalini ili Zmijska Vatra. Oni, koji poznaju ezoteričnu, okultnu literaturu, znaju vrlo dobro da vrućina klimaksa nije vrućina Kundalini, iako je to ipak vrućina. Transformacija bio-pranične energije uvijek je popraćena sa pojačanim prilivom iste. Jače strujanje ove energije popraćeno je uvijek nekim simptomima od kojih je jedan povišena temperatura. Početnici ili laici u okultizmu, sasvim razumljivo, zamjenjuju ovu vrućinu sa Kundalini.

Kada bi se u čovjeku očitovala i četvrta faza, tada bi to bila uistinu pojava Stvaralačke Vatre i spiritualnog buđenja, ako bi do tog momenta Svijest izgradila potrebne prolaze i kanale kroz koje bi ta transformirana bio-pranična energija snažno potekla. I tada bi se pojavili razni simptomi od kojih je jedan, pojava gotovo neizdržive vrućine na dnu kičme. Ova vrućina izaziva u početku čak i jake fizičke bolove. U daljnjoj fazi ta se vrućina dalje penje uz samu kičmu i konačno dođe u glavu. Na kraju izađe van u prostor iznad glave, u «mozak» kauzalnog tijela.

Kundalini je prava Stvaralačka Energija koja se pojavljuje u ovoj četvrtoj fazi i snažno stimulira razvoj kauzalnog tijela. Zato treba ovdje istaknuti da će treća faza stimulirati razvoj mentalnog tijela, druga astralnog, a prva fizičkog sa eteričkim.

Bilo je nužno potrebno dati opis i tumačenje ove četiri faze, da bi shvatili ono osnovno što mora aspirant temeljito razviti u sebi, ako želi napredovati.

Većina čovječanstva još nije uspjela razviti treću intelektualnu fazu, koju su samo pojedinci tek načeli. Aspirant se mora njome ozbiljno pozabaviti i konačno je s uspjehom ostvariti.

Ovu treću fazu u okultnoj literaturi istoka naziva se *t r a n s m u t a c i j a*, sublimacija ili preobrazba rasplodne ili seksualne snage.

Međutim, bio-pranična energija kada je jednom ušla u područje spolnih organa ne može se više u ništa drugo transformirati, a kamoli u neki drugi oblik energije. Bio-pranična energija može samo biti upućena u sasvim drugom smjeru, prednjom

stranom tijela u glavu i pojačati super-intelektualnu moć čovjeka koju Yogiji nazivaju OJAS. No, to nije seksualna snaga koja ide prema gore. Sa seksualnom snagom ova transformacija bio-pranične energije ima samo toliko veze što je to uvijek jedna te ista *bio-pranična energija koja se jednom očituje kao seksualna ili rađajuća snaga, drugi puta kao nadintelektualna moć, već prema tome u kojem je smjeru krenula.*

Kada ovo tumačenje i ovakvo shvaćanje životne vitalne ili bio-pranične energije jedan aspirant usvoji, tada se on može znalački baciti na *što bržu realizaciju treće evolucijske faze u sebi.*

A za ovo je potrebno okultno znanje koje smo prozvali, ezoterično okultno znanje, za razliku od egzoteričnog okultnog znanja, kojega su pune sve napisane okultne knjige i kojeg javno iznose svi pseudo-učitelji ili Guru-i pa i teozofski pisci.

Ovo znanje se ne otkriva i ne predaje kroz uho i oko učenika, već samo kroz njegovo nutarnje «oko» i «uho», kada se on osposobi zamjećivati i primati one superfine valove Znanja koje neprestano emitira njegov Viši Ja, Njegov Egos ili nutarnji Učitelj. Isto tako ih katkad odašilje i pravi Majstor, koji korespondira direktno sa njegovom Svijesti, na kauzalnoj razini.

Da bi upotpunili ovaj povijesni prikaz pojedinih faza evolucije, moramo reći da se i kod običnog čovjeka donekle očituje čak i četvrta faza, koju smo kratko nazvali buđenje Kundalini.

Naime, kako se treća faza očituje kod čovjeka u veoma degradiranom obliku, tako se očituje i ta četvrta faza. To je u samom času smrti fizičkog tijela, točnije rečeno, kada njegovo eteričko tijelo napušta životna struja. Permanentni fizički atom koji se nalazi na samom kraju astralne životne niti što «visi» iz permanentnog atoma, napušta eteričko «srce» kroz sekundarnu ili pomoćnu Sushumnu. Jednom je to oprezno spomenula vidovita Annie Besant. Taj sekundarni Sushumna prolaz ili kanal je upravo onaj kroz koji se transformira bio-pranična energija treće faze, uspinje od područja srca preko prednje strane vrata do u sam centar glave, a tim putem permanentni fizički atom napušta fizičko tijelo prolazeći kroz tajanstvenu «točku» Bindu.

Smrt nije prestanak života. Zato i prolaz Svijesti Yogija kroz Bindu znači pravo rođenje ili nastavak života u jednom višem i finijem svijetu iznad fizičkog. Pravi Yogi zapravo cijeni samo devahanski život ili život u mentalnom svijetu, dok za astralni toliko ne mari. Astralni život pravi Yogi naziva – druga strana medalje fizičkog života.

U prvom dijelu ovog kratkog studija mi smo i nazvali astralni život samo kao nadopunu dnevnog života aspiranta unutar svih 24 sata. Yogi to vrlo dobro zna, jer ima vrlo bogata svjesna iskustva o tome i ne pridaje astralnom životu toliku vrijednost kao što to čini laik okultista, koji je tek nešto saznao o tome.

Treća faza transformacije životne energije, odnosno njeno pojačano djelovanje izgrađuje u tri čovječja tijela nove organe i centre kroz koje će se svijest Egos a i Monade moći potpunije izraziti.

Neposredna zadaća aspiranta je da aktivira treću fazu.

No, u ovoj trećoj fazi ne stimulira se samo *super- razvoj intelekta*, već i razvoj viših i finijih emocija. To se događa jer struja bio-pranične energije na putu prema gore prolazi kroz zvonoliki otvor čakre srca i tako stimulira razvoj i očitovanje viših i finijih emocija, među kojima dominantno mjesto zauzima *nesebična ljubav*. To je ono što ezoterici misle kada kažu da treba spojiti srce i um.

Pravi umjetnik življenja je onaj, koji posjeduje jednako izražene više emocije i osjeća je kao i snažan istraživački intelekt. Nadolazeće akvarijansko doba ili razdoblje šeste podrse je upravo ono koje će naročito razviti umjetničke kvalitete svih vrsta, osjećaj za ljepotu vanjskog i unutarnjeg lica Prirode, zatim bratstvo,

harmoniju i sklad te sućut za sva živa bića. To su sve svojstva srca i uma povezana u jednu cjelinu.

Ta svojstva se neće pojaviti odmah. Kao i u pojedincu, tako i kod određenog dijela čovječanstva pojavljivati će se ona najprije u vrlo čudnom obliku, a tek kasnije u svom punijem izražaju.

ASPIRANT JE ONAJ, KOJI VEĆ SADA NASTOJI RAZVITI ŠTO VIŠE SVOJSTVA NADOLAZEĆEG AKVARIJANSKOG DOBA ILI ŠESTE PODRASE.

Aspirant je onaj, koji ono od sutra unosi već sada u ovo danas.

I konačno, pravo stvaralaštvo u četvrtoj fazi moguće je samo onda, ako dođe što potpunije do izražaja tipično muška i ženska svojstva čovjeka. Kauzalno tijelo je naime androgino, ono je isto toliko muško koliko i žensko. Potpuno razvijeno kauzalno tijelo ima sjedinjeno u sebi stopostotnog muškarca i stopostotnu ženu.

U svakom životu razvijamo zato po jedan procent muškosti ili ženskosti, već prema tome u kakvom se tijelu nalazimo. Sva ta iskustva, sve te osobine asimilira kauzalno tijelo, jer ono ima zadaću i težnju da sjedini u sebi potpunog muškarca sa potpunom ženom.

Aspirant u muškom tijelu to vrlo dobro zna i nema nikakvih predrasuda obzirom na ženu. Isto je tako i kod ženskog aspiranta.

Ženski ili muški instrument se najprije pojedinačno razvijaju kroz stotine i stotine inkarnacija, a onda se daljnji razvoj nastavlja nakon njihovog nutarnjeg sjedinjenja. Ove duboke ezoteričke tajne raznovrsno su obrađene u mnogobrojnim simboličkim, pjesničkim i filozofskim literarnim biserima prošlosti. Onaj tko ima oko, taj vidi. Onaj, tko ima uši, taj čuje. A onaj tko shvaća Istinu, taj istodobno vidi i čuje bez oka i uha.

.....0.....

DNEVNI ŽIVOT ASPIRANTA KAO PRIPREMA ZA UČENIŠTVO

U svim knjigama napisane okultne literature iznosi se samo egzoterično okultno znanje. U njima se neprestano spominje razvoj i usavršavanje Svijesti. Ovo je vrlo pogrešan stav jer zavodi aspiranta na jednu potpuno krivu poziciju sa koje on neispravno vidi i promatra svoj dnevni život.

SVIJEST JE ISTO ŠTO I ENERGIJA. A ENERGIJA MORA IMATI POSREDNIKA DA BI SE IZRAZILA (očitovala, manifestirala).

SVE BOLJE I JAČE IZRAŽAVANJE SVIJESTI KROZ NEKI VEHIKL, NAZIVA SE POGREŠNO RAZVOJ SVIJESTI.

Razvija se dakle vehikl, a ne Svijest.

Stvoritelj ili kozmička Svijest se želi zbog nekog razloga manifestirati i on zato stvara materiju svih razina da bi iz nje oblikovao vehikle kroz koje se on «želi» očitovati.

Dio te Svijesti se nalazi u svakom čovjeku, a aspirant je onaj koji svjesno i metodički nastoji razviti što brže i bolje svoje vehikle, da bi se ta božanska Svijest mogla što bolje kroz njega izraziti.

Ovakav stav je pravi ezoterički stav jednog okultiste. Ništa više od toga neće biti napisano u knjigama. Aspirant koji je u stanju ovo shvatiti, nalazi se tek pred odškrinutim vratima koja mora on sam otvoriti, proći kroz njih i stupiti na Put.

Njegovo cjelokupno daljnje znanje i shvaćanje od tog momenta je tajno, ezoterično znanje, koje ne može nitko shvatiti dok nije prošao kroz ta odškrinuta vrata.

Aspirant koji je prošao kroz njih, postao je učenikom. On neće i ne smije ništa nikome reći što je vidio i doživio iza vrata.

Onaj tko nije sposoban sam proći kroz ta vrata, bezuvjetno bi krivo shvatio i protumačio sve ono što je iza vrata, a to krivo, neispravno i neistinито samo bi mu škodilo.

Učenik, ili onaj koji je prošao kroz vrata (dveri) potpuno šuti o tome jer je on prolazom kroz njih postao dobrovoljni i mudri pomagač svima iz njegove okoline, svima koje susreće kroz njegov dnevni život, čak i letimično.

Nesebično pomaganje učenika se dakle sastoji samo u tome, da što više njih iz svoje okoline privede što bliže odškrinutim vratima ili dverima.

Čim je netko došao do tih odškrinutih vrata ili je priveden do njih, mora od tada sve sam raditi. Povremeno će neosjetno intervenirati samo njegov Učitelj-Adept ili Majstor koji u stvari ne čini ništa drugo za svog učenika, nego netremice bdije nad njim.

Ova vrata nisu ipak još vrata hrama u kojem se prima Prva Velika Posveta. Ova vrata su samo vrata predvorja tog velebnog hrama.

Kada je sa svojim višim znanjem, svojom mudrošću ili intuicijom te svojom plemenitošću i dobrotom aspirant prošao kroz vrata predvorja, njegov Učitelj-Adept ga posini. Zato se često spominje da je Majstor svom učeniku kao Majka koja budno bdije nad njegovim prvim učeničkim koracima.

Kako doći do tih odškrinutih vrata predvorja?

To je eto glavna tema ovog našeg studija i zato pokušavamo *odrješito odgurnuti teški i tamni zastor kojim je prekriven naš dnevni život.*

Koristit ćemo se u ovom slučaju uputama našeg brata I.K.Taimnija kao i drugih teozofskih pisaca koji su mnogo pisali o ovoj temi. Isto tako, koristit ćemo se i drugim izvorima tog transcendentalnog znanja, jer svugdje ima ponešto od Velike Istine.

Da bi se naša svijest što bolje i potpunije izrazila, moraju se najprije pročistiti, profiniti i oplemeniti svi naši vehikli. Što će biti više biti izgrađena ova tijela to će se božanska Svijest i njene sposobnosti više izraziti u dnevnom životu aspiranta.

Čim je aspirant energično prionuo ostvarenju ovog, naći će se u poziciji domaćice koja je odlučila temeljito očistiti stan. U tom istom revolucionarnom zahvatu ona će naići na davno zaboravljene nepotrebne stvari, na zanemarene dobre i još korisne stvari, na nataloženu prašinu i nečistoću. Temeljito očišćeni stan probudit će nove ideje o znatno poboljšanom načinu življenja u tom stanu.

Mnogi stari grijesi i propusti doći će na vidjelo i to je karma pogrešaka ili propusta prošlih života. Sve to želi biti poravnano.

U vrijeme dok traje čišćenje i ova reorganizacija stana, naravno da je prekinut na neko vrijeme uhodani način života. Upravo tada je aspirant stigao do momenta kada je odlučio živjeti spiritualnim životom.

Ako je on član Teozofskog društva, tada mu to smeće i stari grijesi ometaju nesebičan rad u tom društvu, odnosno u njegovoj posrednoj i neposrednoj okolini.

Prvo što će aspirant učiniti, bit će da će se požaliti kako je u nemogućnosti sprovesti spiritualizaciju svog života i nesebičnog pomaganja društvenoj zajednici. Bezbroj sitnica ga sprečava u tome i on se ljuti na njih, nezadovoljan je sa svojim životom i želi se osloboditi svega.

Suočiti se svjesno sa tim mnogobrojnim sitnicama i shvatiti te naoko male životne probleme kao najvažniji i najbitniji životni materijal za svoj sutrašnji spiritualni život, to je upravo ono što nas čini aspirantom i dovodi nas pred odškrinuta vrata predvorja.

Baš u zauzimanju u ispravnog stava prema ovim sitnicama i beznačajnim stvarima očituje se sposobnost za samodisciplinu.

Aspirant je onaj koji je bio nezadovoljan znanjem koje mu pruža današnja nauka, filozofija i religija i zato je prodro u područje okultnog znanja. On je tada dokučio znanje o karmi, evoluciji i reinkarnaciji. On je shvatio da karma nije neki kruti i okrutni zakon kazne i odmazde, već da je pravi pedagog koji nastoji u svakom daljnjem životu učiniti ga sve boljim i boljim.

Naša karma, to je upravo taj naš dnevni život sav ispunjen mnoštvom naoko nevažnih sitnica.

NAŠ DNEVNI ŽIVOT JE NAŠA DISCIPLINA NA PUTU NAŠEG SPIRITUALNOG ŽIVOTA.

To treba shvatiti, bez toga se ne može poći dalje u evoluciji. *To je prvi korak da bi se učinili prvi koraci na spiritualnom putu. (Jinarajadasa)*

Mnogi intimni problemi našeg dnevnog života su izvor te životne mudrosti i zato ćemo se u ovom studiju pozabaviti sa dva temeljna problema koji proizlaze iz žudnje za srećom i blagostanjem.

Blagostanje proizlazi iz žudnje fizičkog tijela u za udobnošću, a ispunjenje toga daje jedan užitak, kojeg većina ljudi poistovjećuje sa srećom.

Zadovoljstvo i ugodnost proizlaze iz žudnje astralnog tijela za užitkom i to opet mnogi nazivaju radošću i životnom srećom.

Kako većina ljudi živi nažalost još kao visoko razvijene životinje ili nadživotinje (supermajmun) tj. poistovjećuju se sa životom svog fizičkog i astralnog tijela, zbog toga su ta radost i blagostanje dvije najvažnije stvari u njihovom životu.

Samo mali broj ljudi ovim užicima dva niža tijela dodaje još neke užitke mentalnog tijela, jer je korištenje tog tijela u današnjem čovječanstvu tek u začetku.

Aspirant je onaj, koji obilno koristi mentalno tijelo, iako je tek u samom početku služenja višim mišljenjem ili kauzalnim tijelom. Kako mu to povremeno uspijeva, to automatski probija u njegovu dnevnu budnu svijest i po koji bljesak neposredne spoznaje ili intuicije. Isto tako se katkad u njemu očituje i malo prave Volje ili spiritualne Volje.

Kako smo u ranijem poglavlju uočili, prisutnost veće količine bio-pranične energije aktivira mentalno tijelo, nakon što je znatno oživljeno i stavljeno u aktivnost astralno i fizičko tijelo.

Aspirant je prema tome onaj, koji nastoji aktivirati što više mentalno tijelo, da bi se svijest što bolje izrazila i kroz to tijelo. To on postiže tako da svjesno usmjerava strujanje bio-pranične energije u više centre i čakre, u samu glavu. Aspirant ima na raspolaganju mnogo neiskorištene bio-pranične energije i može je usmjeriti na pojačanje intelektualnih sposobnosti, umjesto na iritiranje pojedinih organa.

Isto tako aspirant racionalno koristi bio-praničnu energiju u njenom prvom obliku izražavanja kao bio-vitalnu energiju ili energiju koju primamo kroz hranu. On neće nepotrebno trošiti snagu mišića na svarivanje preobilne hrane.

Osim ova dva temeljna uvjeta, pretjeranog komfora i pretjerane ishrane te razumijevanja onog Velikog Zakona Života (karme, evolucije, reinkarnacije) potrebno je aspirantu i učeniku, naročito na zapadu, razviti nesebičnu aktivnost sva tri tijela ili kako se to u okultizmu kaže, spremnost za pomaganje drugima.

Učitelj-Adept čiji je on učenik, najpotpunije i savršeno radi na tom pomaganju svijeta, usredotočen samo na stimulaciju spiritualnog razvoja ljudi. Aspirant ili učenik iako se i sam bori sa mnoštvom sitnih problema u svom životu, nastoji pomoći svima oko sebe da se i oni uspješno oslobode svojih sitnih životnih problema. Naoko sitni, ti problemi dnevnog života, kako njegovi tako i svih oko njega su sada, kada je on shvatio Veliki Zakon Života upravo ono najvažnije u dnevnom životu. Samo kroz njih omogućen je brži razvoj i korisnost na Putu Života.

Taj naš takozvani «glupi» i «beskorisni» dnevni život je upravo najokultniji trening, jedina spiritualna disciplina, koja nam je najkorisnija i jedina na raspolaganju.

Vidjeti ono što je bitno u životu, može se jedino kroz upoznavanje nebitnih stvari. Isto tako istinsko razlikovanje korisnog od nekorisnog, istinski lijepog od manje lijepog. Svi Učitelji na istoku zovu ovo svojstvo Viveka, a stječe se ispravnim načinom života.

Dnevni život prosječnog čovjeka pruža ostvarenje želja i udovoljenja mnoštva strasti. A samo kroz bezbroj želja koje ne dovode do trajnog zadovoljstva, može se razviti i probuditi jedninu pravu želju, a to je bezželjnost.

Prosječnom čovjeku su želje inače jedini pokretač za njegovu aktivnost i prije nego one nastanu treba ih zamijeniti sa nesebičnim i plemenitim motivima.

Tako će se s vremenom nekontrolirana fizička aktivnost transformirati u ispravnu aktivnost, u pomaganje drugima. A nekontrolirane želje pretvoriti će se u «užitak» realizacije filantropskih motiva.

Aspirant će na taj način sve nedaće dnevnog života, bolesti pa i smrti, pripisivati Velikoj Brizi Upravljača Karme da bi se dogodilo ono što je upravo najpoželjnije i najbolje za njega, za njegov neposredni i uspješni korak na Stazi Evolucije.

Nad svakim potencijalnim aspirantom bdije njegov Učitelj-Adept, već kroz desetine života i kada ovaj prođe mirno kroz vrata predvorja On ga prima za svog učenika ili

sina. Od tog momenta Učitelj-Adept brižljivo namješta mnoge «sitnice» teškog dnevnog života svom učeniku, da bi što bolje i što prije od toga izvukao maksimalnu korist, upotrijebivši sve svoje sposobnosti i svu snagu savladavanjem tih poteškoća.

Tada aspirant ili učenik neće više nikada reći da je netko bolestan zato što je zaražen bakterijama ili da je «umro» zato što se prehladio ili vozio u tom i tom prometnom sredstvu. On će znati da iza svakog događaja stoji Nevidljivi Zakon koji najpažljivije vodi brigu o napretku svakoga. Isto tako će shvatiti da čak i smrt ako je došla, je najveća sreća za dotičnoga, a ne tragedija.

Učenik jasno uviđa da je njegov Učitelj-Adept zauzet jedino radom na pomaganju drugima i zato on počinje razvijati intenzivnu želju za isto takvim radom. *On shvaća da je u mislima veća snaga nego u mišićima i željama* i to ga osposobljava da je *svakog časa spreman za takav rad za pomaganje drugima.*

Aspirant ili učenik zna da može pomoći nekome kroz neku aktivnost fizičkog tijela, da može pomoći kroz intenzivnu sućut (samilost) i dobrotu (ljubav) putem višeg dijela svog astralnog tijela, kao i kroz svoju stvaralačku predodžbu (maštu), ako najplastičnije zamisli posljedicu pomoći koja je uistinu nekome korisna.

Da se aspirant i učenik osposobe n za najpotpunije pomaganje drugima, karma njegovog života koja je u potpunom skladu sa neposrednim korakom njihove evolucije, stavlja ih u poziciju da razviju najrazličitije sposobnosti za rad. Sve ove sposobnosti će im u jednom narednom životu veoma dobro doći, upravo u smislu što boljeg pomaganja zajednici.

Tako se članovi Teozofskog društva spremaju za jedan specijalno težak rad za čovječanstvo u zadnjoj četvrtini idućeg milenija. Manu buduće civilizacije i epohe čovječanstva trebati će mnoge zidare, stolare, inženjere itd., a svi ti njegovi učenici osposobljavaju se već danas za taj pionirski rad, već stoljećima ranije.

Još jedno svojstvo potrebno je aspirantu ili učeniku za sigurno kretanje naprijed pravim putem. To je jedan unutrašnju osjećaj da njegov Učitelj-Adept zna sve o njemu. Radi toga aspirant ili učenik sve manje traži i očekuje pomoć Učitelja u njegovim dužnostima. On stiče jedan nadasve čudan osjećaj vedrine i spokojstva koji se bazira na tome, da sve što mu se događa, da je to upravo najbolje za njega. On osjeća da Učitelj-Adept zna sve o njemu, razumije potpuno njegovu prirodu i da najbrižljivije bdije nad njim.

Ovaj mir, vedrina i spokojstvo proizlazi iz toga, jer je Učitelj kao Majka koja pozna sve naše najskrivenije probleme, kao osoba kojoj smo povjerali apsolutno sve. A u našoj je ljudskoj prirodi da želimo s nekim podijeliti svaku našu poteškoću i radost.

Zato će aspirant ili učenik pažljivo slušati tko mu povjerava svoje poteškoće jer se pričanjem svatko oslobađa tereta prošlosti i prikuplja snaga za daljnji napredak.

Aspirant i učenik su sretniji od drugih, jer znaju da njihov Učitelj zna sve o njima i zato nema potrebe da mu se o tome govori, ni moli ili traži razumijevanje. Zato što On sve zna, od toga i proizlazi onaj nadasve neobičan osjećaj strpljivosti i mira zbog čega sve u njegovoj nutrini odiše pouzdanjem i srećom.

Napreduje li aspirant tako da uskoro se pretvara u učenika, sve brže i brže otpadaju od njega sve stare nedolične navike i sklonosti koje su mu pružale jedino lično zadovoljstvo. Umjesto onog starog kratkotrajnog zadovoljstva prodire od Majstora do učenika neobično i trajno blaženstvo, slično sunčanim zrakama koje obasjavaju sve i svakog bez razlike.

Aspirant i učenik nose još u sebi svake sekunde *stare obaveze i stare težnje*. Mnoge težnje preoblikovale su se u nove sposobnosti, dok će sadanje težnje također postati nove sposobnosti. Karmičke pak veze i posljedice su naše sadašnje dužnosti.

U svakom tjelesnom činu, emociji ili misli nalazi se uložen kvantum energije i kako energija ne može nikad nestati, vraća nam se po zakonu reakcije. Krivo usmjerena energija ili «zla sila» uzrokuje isto takvu silu suprotnog smjera. Sve naše akcije obično su usmjerene prema van, prema drugima, zato sila reakcije se okreće prema nama. Što drugima činimo, sebi činimo. Ako nismo svjesni da drugima smo učinili zlo, jednom ćemo postati svjesni toga kada nam se zlo vrati, kada ga budemo nekoliko puta iskusili na svojoj koži.

Zbog toga je Zakon Karme najbolji učitelj i pedagog, koji je neprestano aktivan, svake sekunde našeg dnevnog života.

Nutarnja sreća i blaženstvo koje stalno osjeća aspirant, napose učenik, toliko je realna i lijepa da u njemu budi neodoljivu želju da takvu sreću i blaženstvo omogući svima oko sebe, a naročito onima s kojima je bliže vezan.

U ljudskoj je prirodi duboko usađeno bratstvo tj. jedinstvo sa svima i zato svaki čovjek podsvjesno želi sa svakim podijeliti sve ono dobro pa i ono teško.

Naš dnevni život traje punih 24 sata i to ne smijemo ni na trenutak zaboraviti. Naše aktivnosti nastavljaju se noću dok naše fizičko tijelo spava. Prema tome mi stvaramo novu karmu i noću snosimo također i posljedice noćnih aktivnosti.

Aspirant još dobro zna i nastoji zadržati stalnu budnost i kontrolu nad svoja tri tijela. I još nešto zna dobro iz iskustva. Ako neprestano je spreman za nesebičan rad pomaganja drugima, njegov kontakt sa Učiteljem postaje sve određeniji i snažniji. Time dolazi i do sve snažnijeg povećanja blaženstva u njemu, zbog spoznaje da je sve korisniji i korisniji svojoj okolini.

Evolucijom se oblikuje fizičko tijelo da bi ono moglo očitovati sve osobine Egoa. To su osobine koje je Egos već prije toga prenio u astralno i mentalno tijelo

Fizičko tijelo očituje tri osnovne biološke funkcije kao što su:

1. kretanje po volji – fizička manifestacija, 1. aspekt - Atma
2. hranjenje (uzimanje hrane), asimilacija i probava hrane – astralna manifestacija, 2. aspekt - Buddhi
3. moć reprodukcije, rađanje i stvaranje – mentalna manifestacija, 3. Aspekt - Manas

Kako se Ego nastoji potpuno očitovati na fizičkoj razini kroz svoje fizičko tijelo, u tom tijelu moraju biti izgrađeni određeni organi i centri kroz koje će se njegov trojni aspekt moći izraziti.

Atmička Volja se sve bolje očituje kroz fizičko tijelo jer ono evolucijom postaje sve više gibljivo, sve profinjenije, sve podatnije za profinjene kretnje i gibanje, sve sposobnije za efikasan i profinjen rad. Volja se očituje na svim razinama pa prema tome i u svim tijelima i zato se pojavljuje i u mentalnom i astralnom tijelu. Astralna svojstva se očituju kroz živčani sistem, žlijezde i krv te organe koji su neposredno vezani za rad krvi, naročito srce i jetra.

Mentalna svojstva se očituju kroz mozak i cerebro-spinalni sistem te živce, koji su pod komandom volje.

Svaki organ, svaki centar, svaka žlijezda, svaki i najmanji centar u mozgu i njegovoj kori izgrađuje se evolucijom tako da za svoju izgradnju uzima odgovarajući materijal, pojedine kemijske elemente ili njihove spojeve. Pomoću njih on oblikuje određene žive stanice uz pomoć Univerzalne Prane. A da bi se održali u životu i funkciji, koristi se bio-pranična energija.

Ako tkivo, mišići i tetive nisu izgrađeni od odgovarajućeg materijala, ne mogu potpuno prenositi ili primati impulse svijesti ili Volje. Isto tako, ako nisu žlijezde, razni organi, krv i limfa te živci izgrađeni od određenog materijala, ne mogu potpuno primati emocije ili impulse očuta. Isto je tako i sa kičmenim sistemom i mozgom.

Odgovarajući materijal fizičko tijelo dobiva preko hrane. No hrana nije samo ono što dolazi kroz usta, već i ono što prolazi kroz nos i dolazi u pluća. U hranu još spada i Prana koju upija eterička čakra slezene, a zovemo je jednostavno – pranična energija. U izgradnji tijela sudjeluje i bio-energija. To je ona primarna energija koja podržava atome i njihove skupove i molekule, energija, koja je prodrila do dna fizičkog svijeta i na našem planetu se vraća iz centra Zemlje kao kozmička snaga Kundalini.

Ovu kozmičku Kundalini upija eterička čakra muladhara i njena blaga struja ulazi u nas na dnu tijela i to je toplina ili bio-energija.

Spajanjem kozmičke Prane i kozmičke Kundalini u našem tijelu nastaje nova snaga koju nazivamo bio-pranična energija.

Ono lagano strujanje kozmičke Kundalini u fizičko-eteričku konstituciju našeg tijela, u okultnoj literaturi istoka naziva se «dašak» Kundalini ili «dašak vatrene Zmije».

.....0.....

Napredni psiholozi već danas imaju mnogo primjera kako neprikladna, nedovoljna ili poboljšana ishrana ili razne supstance mogu bitno izmijeniti izražavanje nekih duševnih i karakternih osobina djeteta i čovjeka.

Nauka prema tome dokazuje ono što tvrdi okultna nauka već milenijima. Duševne, karakterne i psihičke osobine mogu se izraziti samo ako su izgrađeni specifični organi i centri u tijelu, a oni opet mogu biti izgrađeni samo ako je na raspolaganju specifični materijal za njihovu izgradnju.

Ipak, unašanje izvjesnih supstanci u tijelo, neće kod svih prouzročiti pojavljivanje novih osobina. Razlog je ovdje psihološko-biološki, odnosno psiho-anatomski.

Evo primjer. Na jednom metru kvadratnom plodne zemlje raste ljuti luk, slatka jagoda, mirisna ljubičica, karanfil te prelijepa ruža. Za sve njih su materijal i supstance potpuno iste. Geni su u sjemenkama oni koji raspoređuju supstance u zasebne i veoma različite grupe, od kojih jedni daju svojstvo ljutosti, slatkoće, ugodnog mirisa i harmonične ljepote.

Okultna nauka tvrdi kroz svoje vidovnjake da su materijalni geni samo materijalizacija nevidljivih eteričkih gena. Ovi eterički geni, opet su samo materijalizacija gena nosioca raznih svojstava, prisutnih u višim tijelima čovjeka.

Iz ovog slijedi jednostavan zaključak, da je neka energija Svijesti jedina graditeljica centara i organa u bilo kojem tijelu i ako postoji odgovarajući materijal za tu izgradnju, tada ti centri i organi budu izgrađeni.

Najprije se izgrađuju ti centri i organi u višim tijelima. No, vidovitim se istraživanjem ipak oni ne vide, već samo njihovo polje sila.

Ovo polje sadrži razna strujanja i prostrujavanja najrazličitijih vrsta sila koje nisu ništa drugo do diferencijacije osnovne primarne sile iza koje stoji Glavni Pokretač ili Volja Svijesti.

Kako postoji na toj fizičkoj razini mnogo vrste energije, tako postoji i na višim razinama mnogo vrsta sila, koje se međusobno razlikuju po brzini ili broju vibracija i po valnoj dužini. Sve je jednako, kako gore, tako i dolje,

Izvjesna iskustva svijesti u fizičkim tijelu očituju se kao trajna sposobnost izvjesne vrste atoma da ponavljaju uvijek jednaki broj vibracija koje su sinhrono sa

odgovarajućim malim odsječkom polja sila u samoj svijesti, U tom će naime malom odsječku polja formirati jednom kasnije određeni centar ili organ, vidljiv i opipljiv u onom tijelu gdje je za izvjesni moment (korak, stepenicu) potreban u evoluciji. Radi toga su mnogi centri i organi najprije, potpunije formirani u fizičko-eteričkom tijelu.

Iskustvo svijesti ili njena mogućnost da se izrazi, očituje se dakle u tome, da ona najprije formira neki mali odsječak u svom polju. To su onda «geni» u višim tijelima, prvenstveno u kauzalnom tijelu gdje su «pohranjena» ili zabilježena sva iskustva svijesti u tri niža svijeta.

Ako nema novih spiritualnih «gena» onda nema ni fizičkih gena, koje biološka nauka već dobro poznaje. Bilo kakav da je birani materijal na raspolaganju, najbiranija hrana i spustancije, ako nema gena, neće se formirati centri ni organi i prema tome neće se pojaviti nikakva nova svojstva, duševna, karakterna ili psihička.

.....0.....

Svaki osjećaj ili emocija mora imati mogućnost da se i fizički izrazi, da postane vidljiva i na fizičkoj razini. To je omogućeno ili kroz kretanju, kroz mimiku ili često kroz glas. Isto tako svaka misao mora imati mogućnost da se izrazi kroz govor, pisanje ili mimiku.

I ne samo misao, već i ono iznad misli što nazivamo ideja ili pojam, zahtijeva da se izrazi na neki fizički način od ova tri spomenuta.

Kroz posebno izgrađene centre u mozgu i njegovoj kori (opni) mogu prodrijeti u fizičko tijelo razne ideje i pojmovi. Ovi centri se najprije formiraju u kauzalnom tijelu.

C.W. Leadbeater i A. Besant zorno su nam prikazali u ilustracijama kauzalnog tijela kako se polako formiraju obojene zone, koje svaka pokazuje jedno više mentalno svojstvo.

Nehotice nam je nametnut zaključak da se ova viša svojstva razvijaju u kauzalnom tijelu iz jedva viljivih klica iz kojih se pojavljuje najprije u svom rudimentarnom obliku kao obojene maglice, da bi na kraju postale realno određene zone, centri i organi.

Sva čovječja svojstva su izraz božanske svijesti u nama, svijesti koju često nazivamo Monada, Purusha ili Jivatma.

Svijest Egosa je ta ista svijest, ali prenesena i očitovana u tri više ljudske razine Atma-Budhi-Manas. *I osobnost je još uvijek ista svijest, ali prenesena i očitovana u tri niža tijela, kao mental-astral-fizičko.*

TEMELJNA SVIJEST JE U MONADI.

Svijest se ne razvija u Monadi. Ona je u njoj već potpuna jer je svaka Monada kompletno formirana svijest.

Ono što se «razvija» u Monadi je jedino porast njene sposobnosti da se izrazi u nižim svjetovima, na nižim razinama.

A TA NJENA SPOSOBNOST SE OČITUJE SAMO KAO NJENA MOGUĆNOST IZGRADNJE POJEDINIH VEHIKALA ILI TIJELA, ODNOSNO ORGANA I CENTARA U NJIMA KROZ KOJE ĆE SE MOĆI OČITOVATI SVAKO NJENO SVOJSTVO SVIJESTI.

Kada Svijest Monade počinje voljno djelovati na višem mentalu, stvara se kauzalno tijelo. Ono je u početku kao mjehur od sapunice ispunjen prozirnom i gotovo neobojenom maglom. Polako se počinju u njemu pojavljivati pojedini obojeni

oblačići koji veoma podsjećaju na blijede formacije pojedinih nutarnjih organa u kokošjem oplođenom jajetu na kojem sjedi kvočka.

Svijest Monade je kao neka nevidljiva sila, kao neke nevidljive ruke koje skupljaju materijal za izgradnju pojedinih obojenih oblačića u kauzalnom tijelu.

U evoluciji svih tijela najbrže se okuplja fizički materijal jer je atmička Volja tu prva na djelu kao Primarna Snaga ili Energija.

Skupljanje materijala za izgradnju bilo kojeg tijela mi nazivamo h r a n j e n j e. Radi toga moramo prenijeti pojam hranjenja i na sva ostala tijela pa čak i na ona iznad kauzalnog, na buddhičko i atmičko tijelo.

Sve što ima svoj početak ima svoju oplodnju ili z a č e ć e. Već samo spajanje dva atmička atoma moramo nazvati o p l o d n j a. Prikupljanje ta dva atoma moramo po analogiji nazvati hranjenje.

Tako se uvijek očituju tri određene faze: hranjenje ili prikupljanje, oplodnja ili sjedinjenje (asimilacija) te oblikovanje ili stvaranje (kreiranje, rađanje).

Na kraju iz svega slijedi zaključak:

1. Nevidljiva Svijest ili Volja nastoji oblikovati tijela, vehikle, organe i centre u njima da bi se izrazila u svim nižim razinama.
2. Svako tijelo formira se najprije kao jedva zamjetljiva magla i ono je prototip za jedva vidljivu maglu ili tijelo na slijedećoj nižoj razini.
3. Svaki organ, odnosno svaka njegova funkcija u fizičkom tijelu je čista kopija ili materijalizacija istog organa, odnosno njegove funkcije u kauzalnom tijelu.

Tako je ovim meditativnim razmatranjem potvrđena ona prastara hermetička rečenica :- Kako gore, tako dolje ! ili ona nama dobro poznata na Zapadu: Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku !

.....0.....

INTIMNI ŽIVOT ASPIRANTA

Kauzalna razina je svijet ideja i zamisli. Tu postoji od Stvoritelja ili Demijurga misaona zamisao čovjeka, prototip sadašnjeg i budućeg čovjeka.

Kauzalno tijelo je prema tome kalup ili matrica u koji se «ulijeva» materijal iz tri najniže razine. Tokom svake inkarnacije to se ponavlja i «ulijeva» se sve bolji i bolji, sve biraniji materijal. Monada i njen odraz Ego ponavljaju ovo «lijevanje» i oblikovanje stotine i stotine puta, stotine i stotine inkarnacija, I kod svakog čovjeka rezultat je sve bolji i bolji. Konačni «odliveni» oblik će jednog dana biti točna «kopija» misaonog uzorka načinjenog iz kozmičke materije, zamišljenog od Logosa i utisnutog u Akaši.

Prema tome, životni izražaji čovjeka kroz hranjenje i sposobnost oplodnje te rađanja, nisu neke intimne tajne pojedinca, već su to opće životne funkcije svakog Ega, svake Monade.

Skinemo li ponešto tajnu i veo neznanja sa takozvanih intimnih životnih funkcija, one postaju za nas otvorena knjiga, da bi se uputama svjesno i svojevrijem počeli koristiti.

Aspirant je onaj, koji otvara odškrinuta vrata predvorja da bi ušao u hram Posvećenja. Aspirant je onaj, koji otvara stranicu za stranicom te ogromne knjige života da bi kao prvo, samo teoretski, upoznao sve ono što treba učiniti.

Sa istom knjigom pod pazuhom učenik prolazi kroz vrata velebnog hrama Posvećenja gdje ga čeka njegov Učitelj-Adept i mnogi drugi Upućeni.

Masku lažnog srama napredni je aspirant odbacio već u predvorju hrama i zato ćemo sada pokušati bar nešto otvorenije ući u intimni život aspiranta.

.....0.....

Kod većine čovječanstva su dvije osnovne aktivnosti koje spadaju u intimni život. To je hranjenje i korištenje snage oplodnje. Postoji doduše još i treća. A to je stvaralačko oblikovanje. No, ova treća aktivnost tek se počela očitovati kod malog broja pojedinaca, intelektualno razvijenih pripadnika čovječanstva.

Aspirant je onaj, koji treba svjesno i potpuno razviti ovu treću aktivnost iako će još neko vrijeme zadržati i one dvije prve.

Kod prve, druge pa i treće aktivnosti, čovjek je stimuliran od nevidljivih Inteligencija Prirode, koje nauka jednostavno naziva instinkt- ili «kolektivno nesvjesno čovječanstva»

To je u stvari pasivna ili podsvjesna aktivnost po inerciji.

Aspirant je onaj, koji je najprije ovo uvidio i iza toga odlučio prijeći na svjesnu aktivnost usklađujući je po Zakonima Evolucije, prema zakonima, koje je upoznao listajući Okultnu knjigu života.

Kratko rečeno, on počinje očitovati jedno novo svojstvo. To je s u z d r ž a v a n j e ili samo - s v l a d a v a n j e.

SAMOSVLADAVANJE JE PRVA I OSNOVNA FUNKCIJA NA PUTU ŽIVOTA !

Prema tome ako je aspirant odlučio provesti svjesno suzdržavanje i samosvladavanje u osnovnim aktivnostima svog života, onda on mora to odmah početi sa ishranom i sa snagom oplodnje. Kako aspirant spada među rijetke pojedince u čovječanstvu, to će on morati u ovo suzdržavanje uključiti i sve aktivnosti inteligentnog čovjeka. Ima bezbroj nepotrebnih i beskorisnih angažiranja u mnogim obrtima, umjetničkim djelatnostima, književnim, naučnim, filozofskim, religijskim i okultnim. Ako on sudjeluje u nekoj od tih aktivnosti, on će iz njih izdvojiti sve što nije lijepo, ono što nije plemenito i moralno.

To je veoma težak zadatak i aspirant kada postane učenik, morati će bar 60% toga uspješno provesti u praksu uz pomoć njegovog novog razvijenog svojstva –VIVEKE.

Možda bi se Viveka mogla shvatiti kao oplemenjivanje, razlučivanje, razvrstavanje?

Što to treba aspirant odlučiti i prihvatiti, spomenuto je već donekle u prvom dijelu ove studije.

.....0.....

PRVA AKTIVNOST u koju je čovjek ušao bila je kretanje i hranjenje. To čisto biološka aktivnost.

O tome smo do sada već nešto istakli i moglo bi se još samo dodati, da je potrebna znatna doza suzdržavanja ili samosvladavanja, tj. usklađivanja ove aktivnosti prema zakonima ubrzane evolucije.

Naime, čim je aspirant izašao iz začaranog kruga pasivne aktivnosti snaga prirode po inerciji, tj. g u n a (tamas, rajas i satva) *on prelazi svjesno na stazu ubrzane evolucije.*

Aspirant će se morati potruditi skupiti još mnoge podatke o hrani i ishrani kao i o prirodnom načinu održanja zdravlja, odnosno prirodnom liječenju, što u ovoj kratkoj studiji nije bilo izneseno. Cilj ove studije je taj da aspirant dobije što potpuniju sliku o temeljnim uslovima za pravi aspirantski život.

DRUGA AKTIVNOST je korištenje snaga oplodnje. Studij misterija začeca i rođenja (vidi knjigu «Čudo rođenja» od G. Hodsona) je od temeljne i bitne važnosti za aspiranta, jer podaci o tome koje pružaju vidovnjaci i okultni pisci, izazivaju gotovo revolucionarne promjene u njegovom dnevnom životu, u kojem je on do sada nepravilno, rasipnički i uludo trošio ovu gotovo svetu snagu prirode.

Ova tajanstvena snaga oplodnje namijenjena je samo za stvaranje potomstva, za održavanje vrste kako to kaže nauka zapada. No, čovječanstvo je nažalost koristilo najviše u svrhu uživanja i poistovjećuje je sa najelementarnijom potrebom utaživanja gladi.

I tu mora aspirant da se otrgne od pasivne aktivnosti po inerciji i da snagom s u z d r ž a v a n j a i s a m o s v l a d a v a n j a omogući da višak ove snažne i tajnovite energije usmjeri u TREĆU AKTIVNOST, u stvaralačku mentalnu aktivnost.

Uz pomoć kretanja i rada, uz pomoć viših emocija i uz pomoć birane mentalne aktivnosti, on će stati na treću stepenicu ljestava evolucije.

Ovaj treći oblik aktivnosti mogli bismo nazvati TREĆA TRANSFORMACIJA BIOPRANIČNE ENERGIJE.

.....0.....

Podsjetimo se na malo prije iznesenu činjenicu da je fizičko tijelo čista kopija centralnog gušćeg dijela kauzalnog tijela.

U tom kauzalnom tijelu na postoji jednopolarnost, već bipolarnost. U njemu su muški i ženski aspekt jednako zastupljeni. Točnije rečeno, uvijek je jedan u maloj prevagi, već prema tome da li se osobnost nalazi u muškoj ili ženskoj inkarnaciji.

Kada postoji «višak» ženskih osobina u kauzalnom tijelu a to se uvijek događa nakon što je uslijedilo nekoliko uzastopnih ženskih inkarnacija, onda osobnost ulazi u slijed nekoliko muških inkarnacija.

Muškarac je zato muškarac što su kod njega pretežno aktivne muške biološke funkcije. Kod žena je obratno.

Žena je više bipolarno biće, jer se biološki manje razlikuje od gotovo vječnog androgina njenog Ega, koji stanuje u njenom kauzalnom tijelu.

Ona je zato više povezana sa svojim izvorom božanske stvarnosti od muškarca. Život žene u fizičkom tijelu je uže povezan sa njenim kauzalnim tijelom nego li je to slučaj kod muškarca.

Zato nije nimalo čudno da žena mnogo lakše dobiva kontakt sa svojim buddhičkim tijelom. Kod žena zato spontano javlja se intuicija.

Muškarac je biološki više odvojen od svog kauzalnog tijela, jer je njegovo fizičko tijelo predominantno po svojim biološkim funkcijama. Radi toga je muškarac tjelesno snažniji, a to dolazi od dalekog upliva Atme u njemu. Atmička Volja i Snaga očituje se u funkcionalnosti tijela muškarca, u snazi mišića koju on podržava obilnim hranjenjem.

Muškarac zato više izražava VOLJU koja je atribut prvog aspekta Boga Oca.

Žena izražava više ženstvenost i materinstvo što je atribut trećeg aspekta Boga - Majke.

U ranijim poglavljima ovog kratkog studija vidjeli smo kako svaki čovjek prolazi pojedine faze cijelog čovječanstva, a nešto prije smrti fizičkog tijela, čak i one faze evolucije iz daleke budućnosti.

Aspirant treba zato pomno proučiti one dijelove u knjizi života koji govore o neposrednoj i dalekoj budućnosti čovječanstva. Samo tako će on upoznati koji mu je pravi cilj i što mu je neposredna zadaća.

Posredna i daleka budućnost biti će mu još lakše i bolje dostupna ako pomno proučava drugi i treću fazu posmrtnog života, fazu koju prolaze bez razlike svi ljudi.

Od svih okultnih pisaca prošlosti i sadašnjosti, jedino su teozofski pisci posvetili najviše prostora da opišu detaljno astralni i mentalni (devahanski) život iza smrti fizičkog tijela.

NAROČITO STUDIJ MENTALNOG ŽIVOTA U DEVAHANU JE ZA ASPIRANTA NAJPOUČNIJI, JER UVJETE KOJE MORA JEDAN ČOVJEK ISPUNITI DA BI IMAO

KORISTAN DEVAHANSKI ŽIVOT, SU UPRAVO ONI UVJETI KOJE ON MORA ISPUNITI KAO ASPIRANT, A JOŠ VIŠE KAO UČENIK.

Vratimo se zato na androgino kauzalno tijelo svakog čovjeka, na tijelo u kojem postoji očita bipolarnost. No, tek kada će kauzalno tijelo biti potpuno žensko i potpuno muško, tek tada će ono dostići svoj puni razvoj bipolarnosti (androgenosti)

Zato će se aspirant morati još mnogo puta inkarnirati u muškom i ženskom tijelu da bi razvio stopostotnog muškarca i ženu u sebi.

Negdje pred kraj druge sedmine života u fizičkom tijelu odjednom se pojavljuju funkcije organa za oplodnju. To se obično zove buđenje spolnog nagona.

Sa 14 godina čovjek ulazi u svoje emocionalno razdoblje kako smo to uočili na početku ovog studija. Ovo razdoblje bi po pravilu trebalo trajati do 28 godine života, kada bi trebalo nastupiti mentalno razdoblje od daljnjih 14 godina. Nažalost, kod većine ljudi ono se proteže još dalje naprijed, tako da mnogi ljudi gotovo do kraja života ne izađu iz emocionalnog razdoblja. Žalosnija je još više dokazana činjenica da mnogi ljudi gotovo nikad ne izađu iz pubertetske faze. A ima mnogo slučajeva infantizma, odnosno prekomjernog produžetka predpubertetskog razdoblja.

Već na samom početku dječjeg razvoja, ljudsko biće pokazuje sposobnost mišljenja. To je zato, jer ono dolazi u svoju inkarnaciju sa već formiranim mentalnim tijelom, ono donosi sva svoja svojstva mišljenja iz prošle inkarnacije. Ova su svojstva doduše u formi «klice» i njegova inicijativa za aktivnost i rad kao i prilike oko njega, izazivaju i «bude» ove klice na brzi rast. Međutim za pravo, istinsko i plodno mentalno razdoblje, čovjek je normalno sposoban tek nakon 28 godine svog života u fizičkom tijelu. Ako nešto do tada i učini na tom polju, to je uglavnom samo «ponavljanje» onog mentalnog rada izvršenog u prošlim životima.

Ponavljanje funkcionalnih faza, kako fizičkih, emocionalnih i mentalnih, koje se je prošlo u zadnjem životu, nastavlja se obično još daleko poslije 28 godine života i velika većina završava «ponavljanje» svog prošlog života negdje oko pedesete godine pa i kasnije.

Tako se sve to događa kod ljudi koji žive po inerciji evolucije, stihijski. To su ljudi koji dozvoljavaju da dominira njihova podsvijest, njihov instinktivni život. Teozofski rečeno, ljudi koji dozvoljavaju da njihova tri elementala dominiraju nad njima.

Iz ovog dosad iznesenog, izvodi se zaključak da je aspirant samo onaj, koji sve one nebrojene faze prolazi normalno jednu za drugom bez zakašnjenja. Ako ih prolazi ubrzano, onda je to znak da je već napredniji aspirant, odnosno učenik.

Svaka aktivnost čovjeka zato je posljedica njegove misaone kreativnosti, jer od rođenja posjeduje izgrađeno mentalno tijelo kakvo nema jedna, čak i napredna životinja. Kod životinja je naime mentalno tijelo tek u fazi formiranja.

Rad koga vrši rukama, dokaz je postojanja mentalne aktivnosti.

Međutim, puna mentalna aktivnost je tek daleka budućnost čovječanstva kao cjeline. Ova puna mentalna aktivnost neposredni je cilj aspiranta. To je ona treća faza bio-pranične aktivnosti, koju si aspirant je preuzeo da je razvije.

Polako čovjek i čovječanstvo razvija ova mentalnu sposobnost. Kad muškarac i žena osnuju obitelj, započinje pojačani misaoni rad, koji će uvjetovati mnoge fizičke aktivnosti jednog i drugog da bi održali egzistenciju svog doma i obitelji.

Ovdje treba istaći i to da su vrlo rijetko ljudi koji nakon 42 godine prelaze u *četvrtu fazu*, koja donosi kreativnost, pravo stvaralaštvo. Ova faza korespondira sa višim mentalom, odnosno sa kauzalnim tijelom.

Pravo stvaralaštvo nije moguće ako nisu zastupljena ili prisutna dva bipolarna aspekta, muški i ženski princip. Zato se sve umjetnosti ubrajaju najkreativnije aktivnosti jer su u umjetniku na jedan način sjedinjeni muškarac i žena.

Bez spajanja muškog i ženskog tijela nema dječjeg tijela. Bez spajanja muške i ženske mentalnosti, nema rođenja novog tijela u čovjeku. To je buddhičko tijelo, maleni Krist u srcu učenika, koji je doživio Prvu Veliku Posvetu.

Puno ostvarenje treće faze života neposredni je cilj aspiranta, dok puno ostvarenje četvrte faze života je neposredni cilj učenika.

Kako smo postavili zadatak da upoznamo i proučimo dnevni život aspiranta, pokušati ćemo da što bolje upoznamo tu treću fazu.

Ukratko rečeno, ova treća faza je transformacija bio-pranične energije.

Iako razvoj kauzalnog tijela spada u četvrtu fazu, završetkom treće faze dostiže se četvrta faza, a to je početak kreativnosti kauzalnog tijela. To je krajnji cilj treće faze.

Radi toga u našem razmatranju nećemo moći odvojiti funkcije kauzalnog tijela od životnih funkcija mentalnog tijela, koje pripada trećoj fazi.

Androgini Božanski lik unutar kauzalnog tijela, njegov središnji «gušći» dio, nema spolne karakteristike. Ono je bez spolnih vanjskih oznaka.

Međutim, funkcionalnost rasplodnih organa, kako muškog tako i ženskog, potpuno je zastupljena u kauzalnom tijelu svakog čovjeka.

Kauzalno tijelo je izgrađeno iz materije višeg mentala ili Arupa razine (bez oblika), kako to kažu teozofi i istočnjaci i zato u njemu nije bitan oblik već funkcionalnost.

Pojačana aktivnost kauzalnog tijela pojavljuje se na početku pubertetskog razdoblja i očituje se u sazrijevanju spolnosti.

Sda shvaćamo zašto se u teozofskoj literaturi stavlja početak individualnosti kod čovjeka u vrijeme pojavljivanja kauzalnog tijela, sredinom lemurijske rase, kada se prvi puta pojavila i izrazila spolnost, odnosno, Manas kod čovjeka.

Ako se spolnost sada shvati samo kao sposobnost oplodnje, koja nije ništa drugo do materijalizacija mentalne stvaralačke sposobnosti, onda sa nje otpada oreol tajanstvenosti nastao zbog predrasuda i neznanja. H.P. Blavatsky je jednom napisala: »Onaj kome nije svaki organ tijela jednako svet, taj nije sposoban postati učenikom!«.

Pokušajmo sada definirati što je to funkcionalnost.

To je pojam koji obuhvaća djelovanje i postojanje nekih sila i energija na djelu. To veoma teško shvatiti jer nam je još potpuno nejasno što je energija i što je to sila.

Vidjeli smo međutim ranije, da u našim tijelima postoje područja (segmenti) polja sila.

U životnom ili energetskom polju kauzalnog tijela postoje zone ili segmenti polja njegovih sila na djelu (akciji). Zato se funkcionalnost kauzalnog tijela dijeli na mnogo manjih funkcija.

Svaka ova zona, svaki segment, svako manje i regionalno polje sila oblikuje u mentalnom, astralnom i fizičkom tijelu ono što nazivamo pojedinim organima ili centrima.

Tako postoje i organi za reprodukciju ili rađanje, odnosno oplodnju, u kauzalnom tijelu. No i mnogi drugi organi, žlijezde i centri su vrlo usko povezani sa takozvanim spolnim organima. Fiziologija i biologija naročito ističu žlijezdu hipofizu za koju kažu da je dirigent spolnog života.

Svaki okultista zna da je hipofiza osim toga još i ona glavna veza između svijesti i fizičkog tijela. Odnosno da je negdje oko nje centar fizičke svijesti Ega.

Ovdje se nećemo upuštati u duboke i veoma opširne studije što je fizička svijest ili osobnost, a što svijest Ega, iako moramo istaknuti da je poznavanje upravo toga temeljni uvjet da fizička svijest svojevrijedno pristupi osnovnim promjenama ili transformaciji dnevnog života aspiranta ili učenika.

Ovdje veoma pomaže teozofska nauka jer pruža o tome obilje podataka.

Kako se osobnost ne može odvojiti od djelovanja hipofize, tako se spolnost ne može odvojiti od funkcionalnosti kauzalnog tijela.

Radi toga, spolnost ima svoju svrhu i ona je uvijek postignuta kada muškarac i žena osnuju čvrsti i stabilni brak u kojem dobiju jedno ili više djece. Tako se brak pretvara u porodicu ili fizičko trojstvo, koje nije ništa drugo nego kopija onog višeg trojstva u nutrini svakog čovjeka.

Stalna prisutnost i znatni višak ove energije oplodnje i rađanja u čovjeku, iza obavljene zadaće rađanja i potomstva, odnosno davanja fizičkog tijela trećem Ego, ima svoju svrhu u onoj trećoj fazi.

Ponovimo zato još jednom da se bio-pranična energija prvi puta pretvara u čisto biološko-fiziološku sposobnost fizičkog tijela. Drugi puta se pretvara u spolnost, odnosno sposobnost oplodnje i rađanja te razvijanje svih viših i nižih emocija, Treći puta se transformira u pojačanu mentalnu aktivnost mentalnog tijela, razvijajući pritom enormno njegov instrument, fizički mozak.

Četvrti puta se transformira bio-pranična energija u stvaralačku energiju rađanja novog tijela u višoj trijadi (trojstvu). To je rezultat spajanja Svijesti i snage u materiji, Ega i osobnosti, Shive i Shakti u čovjeku.

Ova Shakti, to je K u n d a l i n i.

Kako je treća faza usko povezana sa četvrtom, tako je i druga sa trećom ili prva sa drugim.

Zato istočni jogini često govore o transformaciji seksualne energije u kundalini energiju. Međutim, *ove dvije energije su sasvim različite po učinku i ne mogu se pretvoriti jedna u drugu. Bio-pranična energija se transformira u jednu ili drugu, jednostavno na taj način, da povisuje napon ili broj vibracija.*

Da aspirant ne bi izveo krivi zaključak, potrebno je ovdje istaknuti, da *kada bio-pranična energija druge faze jednom uđe u područje spolnih organa, tek onda postaje spolna energija i ne može je se više u ništa drugo pretvoriti ili transformirati.*

Dakle, onaj dio bio-pranične energije koji se je probio do spolnih organa, može samo kroz njih izaći van, a to toj prosječni čovjek omogućuje na više načina.

Međutim, ako voljom i snažnom imaginacijom ne dozvolimo ovoj pojačanoj bio-praničnoj energiji da sva uđe u spolne organe, već da je odvedemo prednjom stranom tijela prema glavi, tek tada se događa nešto što neegzaktnog promatrača zavede da pomisli kako je transformirao seksualnu energiju. Onaj dio bio-pranične energije koji je prošao spolnim putem, izgubljen je za transformaciju i uopće, ukoliko nije upotrijebljen za jedinu njenu svrhu, oplodnju i rađanje.

Prelazeći u područje glave, bio-pranična energija se transformira u mentalnu energiju treće faze. No, mora proći mnogo vremena, mnogo pokušaja i ponavljanja, dok se stekne u ovoj transformaciji potpunu rutinu. Najčešće to ne uspije u jednom životu i obično se to prakticira u više uzastopnih života.

Podižući se prema glavi s prednje strane tijela, ona dosiže najprije čakru srca, koju znatno oživi potaknuvši prije toga živčani splet srca na veću osjetljivost. Isto se događa s čakrom grla i konačno sa središtem malog i velikog mozga gdje su hipofiza i epifiza.

Da li dolazi prirodno do ove transformacije bio-pranične energije iz druge u treću fazu?

Ako se aspirant suzdržava od spolne aktivnosti, tada se bio-pranična energija nagomilava (akumulira) u bio-praničnom centru eteričkog tijela. Ovaj centar smo nazvali kunda-centar, lokaliziran je u području prostate kod muškarca ili ušća maternice kod žena. Kunda-centar se u literaturi joge naziva –kanda.

Akumuliranje bio-pranične energije u ovim lokacijama stvara pojačani napon ili pritisak, koji tada izaziva povećanje brzine vibriranja supermolekula iz eteričke materije, koje su nastale spajanjem jednog dijela apsorbirane Prane sa kozmičkom Kundalini, koja je došla iz centra naše planete. Ove obje energije susreću se i spajaju u muladhara čakri, odakle se ujedinjene kao bio-pranična energija šalju po cijelom tijelu. Nepotrebno je ovdje napomenuti da cjelokupna bio-pranična energija ulazi najprije u eterički centar, kunda centar.

Transformacija ili transmutacija bio-pranične energije u njenu treću fazu nije tako laka kako se to na prvi pogled izgleda. Njeno podizanje prema gore iz kunda-centra, kao i sprečavanje iste da se kreće prema spolnim organima, nije tako jednostavno. Mnogo puta jedan brahmčari doživi neuspjeh, prije nego što mu pođe za rukom, onda, kada se ta bio-pranična energija akumulira u kunda-centru, kada počinje vršiti pritisak i iritirati sve organe koje su uvezi sa prvom i drugom fazom. A to su ishrana (povezana sa komotnošću) i spolnost.

Aspirant je najčešće onaj čovjek koji to ne pokušava prvi puta u ovom životu, jer se već oko toga trudio u nekom svom prošlom životu. On je već ranije na bilo koji način pokušavao akumulirati svjesno ovu bio-praničnu energiju i nastojao je transformirati u mentalnu energiju. Kako bi inače u ovom životu, naročito ako je još u mladom tijelu, mogao donekle shvatiti i prihvatiti ove transcendentalne istine sa željom i nastojanjem da nastavi transformaciju?

Transformacija ipak najlakše uspijeva u zreloj dobi života odmah nakon 42 godine života.

Bez povećanja pravih mentalnih sposobnosti nitko ne može postati aspirant jer je aspirant onaj koji je počeo očitovati rasuđivanje, VIVEKU, a ne obične mentalne sposobnosti kao što je to nagomilano znanje i pamćenje.

Na zapadu se inteligentnošću smatra obimno pamćenje i znanje.

Zbog rasuđivanja ili Viveke, aspirant se počeo zanimati za transcendentna područja života i predao se razmišljanju o onom što je skriveno još u znanosti, filozofiji i religiji.

Pokušajmo sada pratiti polako put kojim se jedan običan čovjek polako pretvara u aspiranta, a zatim u učenika.

Kao i običan čovjek, tako i budući aspirant je najprije koristio ili trošio bio-praničnu energiju samo u njenoj prvoj i drugoj fazi izražavanja. On je jednostavno «dozvoljavao» da ona nesmetano teče (struji) u spolne organe ne pokušavajući da je u tome spriječi, ne pokušavajući da je s u z d r ž a v a ili s a m o s v l a d a v a. Njegov život i dobra karma koju je zavrijedio dobrim i nesebičnim djelima, dovodio ga je ipak povremeno u situaciju da se svladava u seksu, u hrani, komoditetu. To je bilo najčešće zbog bolesti ili odsutnosti voljenog partnera ili životnog (bračnog) druga.

Dolaženjem bio-pranične energije i u područje spolnih organa, oni naime bivaju nadraženi ili iritirani ili kako se to medicinski kaže, prelaze u erektivno stanje. Običan čovjek to smatra spontanom prirodnom potrebom, prepušta se nagonu i na taj način u aktivnostima ove druge životne faze, on jednostavno pobuđuje razvoj samo niskih astralnih emocija u svom astralnom tijelu. To su strasti i požude ili niža, sebična ljubav.

Ovaj relativno slabi napon ili slaba akumulacija bio-pranične energije koja se redovito naziva, nagon za zadovoljenjem, nagon za rasterećenjem ili pražnjenjem.

Suzdržavanje od uobičajene spolne aktivnosti zbog snažne ljubavi prema partneru, razvija se sve više u nesebičnost i s njom i one više emocije. Samo tako se razvija nesebična ljubav.

Kod običnog čovjeka spolni nagon je najjača snaga, uz nagon za hranjenjem i održanjem života.

.....0.....

Snaga samosvladavanja se zato najbolje trenira kada se uhvatimo u koštac sa te dvije najjače energije u čovjeku.

Aspirant se zato mora svojevrijedno uzdržati od grube i nepodobne hrane (tamasičke) koja godi samo razmaženom nepcu. No, postoji još mnogo druge nepotrebne hrane koje obilato pruža današnje kulinarstvo, osobito tehnologija naše zapadne civilizacije. Aspirant se sve više mora privikavati na prirodnu hranu jednostavno pripremljenu za jelo ili hranu u njenom prirodnom obliku.

BEZ SAMOSVLADAVANJA NEMA SPIRITUALNOG NAPRETKA IAKO JE POSTIGNUT NEKI STUPANJ RASUĐIVANJA. TO JE ZATO ŠTO JE UZ RASUĐIVANJE (buddhičko svojstvo) POTREBNO JOŠ NEŠTO I OD PRAVE VOLJE, A ONA SE NAJBOLJE I NAJBRŽE RAZVIJA KROZ SAMOSVLADAVANJE.

Mnogi aspiranti koji su ostvarili normalan ljudski način života tj. život u braku, pribjegavaju spolnom sjedinjenju bez orgazma tj. bez izbacivanja žljezdanih izlučevina. Ovaj način se na istoku naziva –tantra prve faze- koja je na zapadu poznata pod imenom karezza (kareca).

Poznata teozofkinja Clara Codd u svojoj knjizi «Stvaralačka moć» spominje staru i zaboravljenu indijsku bračnu vezu pod nazivom «sahaya». Slično je bilo poznato i nekoliko milenija prije u starom arijskom Iranu, od čega je nešto zabilježeno u novijoj mazdaznan literaturi.

Sposobnost suzdržavanja je samo početni uvjet kojega aspirant mora u izvjesnom stupnju zadovoljiti prije nego li se uopće može nadati nekom vidljivom uspjehu u usponu po stepenicama evolucije ili razvijanju sposobnosti da bude koristan svojoj okolini, kako to od njega očekuje njegov Učitelj-Adept.

Kada je aspirant počeo pokazivati već ponešto pojačanu mentalnu aktivnost, vježbajući to kroz meditaciju, počinje doživljavati novi užitak koji se s pravom zove mentalni užitak. On se ne razlikuje od tjelesnog ili biološkog užitka u koje spadaju strasti, požude i sve vrste osjećaja. To je zato što postoje i mentalni užici.

Aspirant mora naučiti samosvladavanje i kod mentalnih užitaka.

S vremenom, ove tri vrste užitka nadomjestiti će oduševljenje da se svuda oko sebe vidi spiritualnost, u svakoj stvari, u svakom biću, u svakom čovjeku. Ovo stanje je slično onom kojega ima svaki čovjek kada uđe u devahan.

Ovo oduševljenje će se u početku povremeno pojavljivati kod aspiranta. Ono će opet nestajati, neredovito se pojavljivati dok neće potpuno njime dominirati. Svi oni drugi užici postepeno će sve više i više blijedjeti iako će im se on ponekad vraćati ali više po inerciji i navici nego što on to želi ili osjeća potrebu za njima.

Kroz tantru i karezzu vježba u velikom stupnju samosvladavanje ali i nesebičnost, protkanu finijim osjećajima.

Pri kraju svog aspirantkog doba, onda kada bude aspirant primljen za učenika, one će preći u braku na *viši stupanj tantrę ili karezze. Tada se tijela partnera više ne sjedinjuju već samo ponekad dodiruju.*

U ovom drugom stupnju tantre, doživljavaju se i dalje snažni užici, ali neke druge vrste. Oni su daleko finiji od običnog načina spajanja, daleko intenzivniji. Po dužini trajanja daleko su duži. Traju čak i danima nakon ovakvog «platonskog» zbližavanja partnera. A ovo je moguće samo onda, ako se kod oba partnera probudila prava nesebična ljubav kojoj je jedini cilj da daje, a ne da prima. *Za vrijeme ove metode izvantjelesnog «spajanja» intelektualna aktivnost je veoma jaka, a naročito je plodna nakon toga, osobito kod ljudi koji su umjetnički ili stvaralački nadareni u bilo kojem smjeru.*

Konačni oblik spajanja partnera je tantrika ili karezza trećeg stupnja, koja se zbiva bez blizine fizičkih tijela. No, o tome je beskorisno nešto pisati za one koji to još nisu doživjeli. Blijeda slika može se dobiti ako se podsjetimo na našu prvu zaljubljenost u mladosti, kada smo bili umjetnički, pjesnički stimulirani, misleći neprestano na naš daleki i nepristupačni ideal o ljubljenom biću.

.....0.....

Iscrpili smo sada sve stupnjeve parterske veze i dolazimo do onih aspiranata koji nemaju partnera jer se iz nekih razloga ne žele upuštati u partnerske veze ili nemaju za to priliku.

Oni mogu primjenjivati samo auto-tantru ili auto karezzu.

Naime, običan čovjek takvog temperamenta ili u takvim okolnostima obično pribjegava samozadovoljenju ili masturbaciji.

Samo zadovoljenje ili masturbacija je u biti isto ono popuštanje nagonu i kod običnog normalnog zadovoljenja sa partnerom, ali ima jednu slabu stranu što nema tako dobru mogućnost za razvijanje nesebičnosti. U ovom slučaju su muškarac ili žena potpuno dostatni sami sebi.

Ipak, to što i u ovom slučaju aspirant mora istrenirati opet je **s a m o s v l a d a v a n j e**.

Intenzivni nadražaj se i kod njega javlja povremeno i on mora izdržati sate da ne dozvoli rasterećenje u obliku izbacivanja žljezdanih sekreta. U njima je naime najveća koncentracija (akumulacija) bio-pranične energije. To je njena najgrublja forma pa ako bude izbačena, predstavlja veliki gubitak, koji se ne može nikada tako brzo nadoknaditi.

Međutim, ovaj način potiskivanja može biti dozvoljen u granicama normalnosti samo kroz izvjesni period i to samo kao metoda treniranja samosvladavanja. *Aspirant mora dobiti uvjerenje da je on u stanju se potpuno svladati i pod najtežim nadražajnim okolnostima. Nakon što je nekoliko puta dokazao da posjeduje moć samosvladavanja i jaku volju, on mora prestati s tom praksom.* Kod muške i ženske masturbacije je naime *navika* popuštanja daleko jača nego kod običnog spolnog odnosa. To je zato što je to jednostavnije jer se do partnera ne može uvijek lako doći. Dok je svatko sebi uvijek na raspolaganju.

Ovakav osamljeni pojedinac treba zato što prije preći na slijedeći stupanj auto-tantre ili auto-karezze. Kada dođe do spontane erekcije, on je treba dočekati s veseljem. Naime, ranije dok je trajala divlja, oštra i fanatička borba sa vlastitim spolnim nagonom, svaka erekcija donosila je sa sobom veliko nezadovoljstvo, strah i nepoštedno kajanje, ako je došlo čak i do nehomičnog popuštanja. *Neurastenija i*

kompleksi raznih vrsta su najčešće posljedice ovakve reakcije na popuštanje, a uzrok su joj samo nepoznavanje pravog tumačenja snaga i energija koje su kod toga u akciji.

Kod početnika-aspiranta obično su krivo shvaćene moralno-vjerske upute i zabrane kao i neprirodno protumačena naučna shvaćanja biologije i medicine.

Dakle, ona ili on se sada upravo vesele kada spontano dođe do jače iritacije spolnih zona. Oni znaju da je upravo tada znatno porasla akumulacija bio-pranične energije i da je tek samo jedan njezin dio struje skrenuo u krivom smjeru, prema spolnim zonama. Relaksirani stav, jaka koncentracija i veoma plastična imaginacija (vizualizacija) omogućiti će im da veliki dio ove energetske bio-pranične struje odvoje već u kunda-centru i uprave ju voljno prema glavi, vodeći je vizualno prednjom stranom tijela. Ili ako je silovit napon, odmah u centar glave. No, ovo zadnje je moguće samo onda, ako aspirant je već više puta uspješno vodio polagano ovu struju od dolje prema gore.

I sada se pojavljuje ono što najviše začuđuje svakog aspiranta. Čuvstva nesebične ljubavi i neke neodređene predanosti počnu bujati u njemu, a sve se to stalno miješa sa nekim jakim čuvstvom užitka, slasti, koja se inače javlja kod svakog čina požrtvornosti (dobročinstva). Sve je to opet pomiješano sa pravim oduševljenjem, koje se inače doživljava u neposrednoj blizini ljubljenog bića.

Ipak, sve je to nekako neodređeno u prvim počecima ali s vremenom ovo imaginarno pretvara se u gotovo realno doživljavanje.

Naime, kada su partneri sjedinjeni u prvom stupnju tantre ili karezze, počinju registrirati stimuliranje životnih centara u gornjem dijelu trupa, od srca na gore. Tada se kod njih u početku javljaju ista neodređena čuvstva ljubavi, požrtvornosti i oduševljenja. Iza toga svaki od njih počinje doživljavati partnera u jednoj idealnoj formi aktivnosti i izražavanja, iako je taj partner tjelesno u tom trenutku upravo u potpunoj relaksaciji, koju Yogi naziva najveća dubina mira, nasuprot najvećoj nadraženosti kod orgazma.

Okultno promatrano, svijest oba partnera počinje biti aktivna u višim tijelima i oni se uistinu osjećaju sjedinjeni kroz jedno od svojih viših tijela kod čega doživljavaju samo ono što se može najljepše doživjeti u svjetovima kojima pripadaju ta njihova tijela.

Ništa drugačije ne doživljava samac kada svojevolumno upućuje bio-praničnu struju u gornje centre i u glavu.

Svijet uistinu je samo naša predodžba jer svatko od nas vidi i doživljava okolni svijet samo na svoj način i rijetko su dva uvida potpuno jednaka, iako svi gledamo isti svijet i budno živimo u njemu.

A takvo gledanje na svijet je ipak za nas realno, iako su te naše realnosti relativne.

Mentalni život poslije smrti fizičkog tijela je potpuno adekvatan takvom doživljavanju svijeta oko nas. To naročito važni za aspiranta koji se trenira da doživljava život sa upravo te mentalne pozicije gledanja.

Aspirant se priprema za učenika i zato mora već sada da što brže razvije svoju budnost u mentalnom tijelu. A to mu je najbrže omogućeno kada intenzivno nastoji prakticirati transformaciju bio-pranične energije u njenu treću fazu.

Vratimo se sada na sam trening.

Priroda (evolucija) znalački vodi čovjeka ka višim stepenicama njegovog razvoja i jednostavni čovjek se tome nesvjesno, polako približava.

Aspirant koji je uporno promatrao sebe i druge, sve to zna i zato nastoji da svjesno krene tim putem i ubrza razvoj samoga sebe, radi nesebičnog pomaganja drugima da i oni krenu brže njihovim ubrzanim putem.

Kada dakle nastupi pojačano stimuliranje gornjih centara, aspirant će imaginativno pojačati predodžbu partnera kao da je već spiritualno razvijeno biće i osjećati će gotovo pravi užitek u tom stvaranju idealiziranog oblika ljubljenog bića.

Aspirant to može samo učiniti kod vizualne predodžbe bića koje uistinu platonski ljubi.

U oba slučaja nije teško predočiti korak dalje. Uz predodžbu još savršene ideacije ljubljenog bića, zamišlja sebe i to biće do nogu Učitelja-Adepta ili neke druge svete osobe pa čak i lika Božanstva.

Iz ovog prikaza je odmah jasno da će karma tip imati gotovo uvijek partnera, dok su bhakti i jnana tip češće bez partnera.

Ovaj način transformacije je najteži za jnana tip jer je on najčešće, naročito u prvim stadijima, u pomanjkanju osjećaja ljubavi, a užici su mu uglavnom samo intelektualni. Tek na kasnijem stadiju jnana tip stiječe oduševljenje u suradnji kao i visoka, plemenita čuvstva nesebične ljubavi. Ipak, njega još uvijek najčešće zahvati samo pravo uzbuđenje u otkrivanju detalja dubokih istina spiritualnog značaja.

Kako smo ranije već istaknuli, *ovaj pojačani prilič bio-pranične energije u mozak neće imati opisani učinak u stimuliranju razvoja višeg mentala ako se aspirant već ranije nije trudio da kroz studij dubokih životnih istina donekle izgradi pojedine centre u mozgu koji su kod većine ljudi tek u rudimentarnom obliku.*

Meditacija je u stvari razmišljanje o nečemu i plodna je i izgrađujuća tek onda ako je predmet razmišljanja neki spiritualni problem.

Takve spiritualne probleme obilato pruža teozofska literatura. Ona doduše ne daje detaljne odgovore na sva ključna pitanja ali zato daje čvrstu osnovu za početak ovakvog razmatranja. Da bi se imao ovakav široki temelj predznanja o ovim transcendentnim istinama, Teozofija se trudi da u njoj ne bude ništa ispušteno.

Neke ljude može naime zavarati briljantnost i egzaktnost prikazivanja nekih specijalnih spiritualnih problema koji se iznose u pojedinim okultnim i spiritualnim grupama ili sistemima pa zato ne vide u Teozofiji onaj opći informativni karakter koji je nužno potreban za pravilan i prirodan spiritualni rast.

Teozofija nije zbog toga bolja od drugih naučavanja, ali je ona sebi postavila zadatak da osposobi što veći broj pojedinaca za aktivnost u neposrednoj budućnosti čovječanstva. Naime, za šest, sedam vjekova biti će potrebno što više pojedinaca sa određenim kvalifikacijama i sposobnostima, da bi bilo što više vrijednih ruku u izgradnji nove civilizacije.

Netko može postati učenik samo ako je prethodno bio dobar aspirant. Aspiranti se međutim vrbuju iz grupe najnaprednijih ljudi i njihove kvalifikacije se mjere drugim kriterijima od onih uobičajenih na zapadu.

U svemu ovome je prednost Teozofije, ali i njena slaba strana obzirom na broj onih koji je žele upoznati, shvatiti i prakticirati.

Ona je naime teška jer je previše opća, previše univerzalna. Mali je broj onih koji su po prirodi univerzalni i koji već imaju razvijen opći princip poznavanja svega pomalo. Isto tako Teozofija apelira na više mentalno svojstvo u aspirantu, a ne njegovu intelektualnu oštrinu. Teozofiju je veoma teško shvatiti intelektualno i tko to pokuša, tek nakon jako dugo vremena djelomično u tom uspije, nakon što je utrošio mnogo energije i riječi ili napisao mnoge knjige.

No, vratimo se na naš zadatak da protumačimo transmutaciju ili preoblikovanje seksualne energije kako se to obično navodi krivo.

Spolni organi kod ove metode uopće nisu važni i bilo kakva pažnja i koncentracija na njih je uvijek opasna za uspjeh u preobrazbi.

Bio-pranična energija «izvlači» iz kunda-centra, koji se nalazi iza (otraga) ovih organa i to sa jakom težnjom da je upotrijebi za stimulaciju viših mentalnih svojstava, za izgradnju prvih spiritualnih centara u «embriju» spiritualnog tijela, kojega u teozofskoj literaturi nazivamo buddhičko tijelo.

Ovim nevidljivim «hvatačima» kojima se usmjeruje bio-pranična struja prema gore, podiže se frekvencija čestica ili korpuskula ove energije, povećava im se broj vibracija, ritam i brzina kretanja.

U eteričkim centrima srca, grla i glave kao i u njihovim živčanim spletovima, stimulira se očitovanje postojećih svojstava koja te centre i spletove razvijaju evolutivno brže kao provodnike tih svojstava.

Sva ova viša svojstva postoje u svakom čovjeku kao «klice». I Svijest koja je stimulirana odozdo, od budne fizičke svijesti, budi na aktivnost ove klice. *Iza toga potrebno je samo da se izgrade kanali i centri kroz koje će se ta viša svojstva izraziti. Ove kanale i centre izgrađuje bio-pranična energija tako, što ih sve više i više stimulira na rast (izgradnju).*

Ova svojstva Duha ili Ega (Atma-Budhi-Manas) bude se pravom meditacijom ili uronjavanjem u najveće dubine svoje vlastite nutrine udaljavajući se kod toga namjerno i privremeno od svih vanjskih percepcija svih nižih razina.

Kada bio-pranična struja dođe u centar glave osjeti se obično neko tiho električno prostrujavanje, kao brze električne frekvencije, kao neko visokonaponsko električno pražnjenje. Fizički se osjećaju neki žmarci, slično kao kod električnog iskrenja na ruci koju smo približili ploči snažno nabijenom statičkim elektricitetom.

Što je snažnija i dublje predodžba podizanja ove energije, što je po trajanju duži ovaj doživljaj, doticanje nove energije u glavu biti će sve obilnije. Ipak se u i ovom treniranju treba znati kada na vrijeme prekinuti *jer se svako pretjerivanje osvećuje čak i kod čisto spiritualnih vježbi.*

S vremenom će ovakav doživljaj sve više trajati i uvijek će biti popraćen jakim osjećajem blaženstva. Ono će postati sve jače, ljepše i intenzivnije, sve više kao nezaboravni osjećaj. Sve ono što je bilo prije njega, pasti će u duboku sjenu i svjesno će se nastojati, što brže zaboraviti sve prijašnje «užitke».

Logično je da se i sa partnerom može sve ovo doživjeti iako postoji poteškoća u tome da se uđe u najveću dubinu, u potpun individualni mir, u pravu t i š i n u. To je zato jer ova stanja Duha moraju biti usklađena ili harmonizirana.

Tu je i glavni razlog što se i partnersku praksu na kraju zamjenjuje sa pojedinačnom praksom za samce. Konačno, treći stupanj tantrije ili karezze zahtijeva da partneri nisu više neposredno spojeni. Sve dakle ima svoje zašto i svaki stupanj evolucije se pokorava krajnjem cilju evolucije.

Samo oni partneri mogu dostići konačni cilj, ako se istinski vole toliko da nisu u stanju ni pomisliti da bi još nekoga nesebično voljeli kao jedno drugog.

Ista nesebična ljubav i predanost vrijedi i za jedno imaginarno biće u praksi samca.

Ova jednostranost u ljubavi i predanosti do jednog bića je u početku apsolutno nužna i nemoguće je ovu prvu fazu preskočiti i preći na slijedeću kada se počinje isto tako ljubiti i nekoliko bića odjednom.

Najveća zapreka usponu aspiranta pa i učenika je u tome, da on postane zadovoljan samim sobom ili čak oduševljen sa svojom veličinom.

Prvo što će mu se dogoditi je to, da će stati na svom putu a iza toga najprije će skrenuti na krivi put. Tragično će biti to, da će on biti uvjeren da je stalno na ispravnom putu i zato neće prihvatiti ničije upozorenje ni savjet.

Zato treba neprestano podržavati budnu svijest i imati stalno budnu pažnju za sve što se događa. Neprestano treba imati objektivno samopromatranje, *a prije svega otvoren um da se primi što je u svemu ovom dobro.*

Dok god aspirant i učenik sam ne doživi nešto od svega ovoga, sve što je napisano ili izgovoreno o tome, za njih je samo teorija.

Međutim, to postaje praksa ako to oni počinju provoditi u njihovom životu. Ova napisana teorija postaje za njih samo korisni putokaz na početku svakog novog segmenta puta jer koračati po tom putu morati će oni sami.

Detalje pojedinih transformacija bio-pranične energije biti će obrađene u drugim studijama, dok je za ovaj studij ovo sasvim dovoljno.

Ipak nije na odmet da se ovdje učini jedan rezime onog bitnog što pripada intimnom životu aspiranta.

Svaki aspirant, muški ili ženski, je onaj koji nastoji razviti *s a m o s v l a d a v a n j e*. On nastoji u tome postići neki rezultat, on se neprestano trudi, on jednostavno samo trenira.

Suzdržava se da ne jede grubu (tamasičku) hranu, da uistinu izbjegava ono nepotrebno i u vegetarijanskoj prehrani, da ne uzima alkohol, ne puši itd. Prije svega on pazi da ne uživa u jelu kao običan čovjek, da ne jede halapljivo. Nasuprot tome, on će nastojati da ne jede automatski kao da mu je jelo samo nasušna potreba, da jede bez emocija i misli o pravoj vrijednosti hrane i svrhe ishrane.

Aspirant nastoji da oplemeni svaki spolni odnos razvijajući i budeći sve više one nesebične emocije i osjećaje.

I kao treće, treba izbjegavati gubljenje vremena na nepotrebne aktivnosti u životu. U to spadaju i intelektualne aktivnosti. A sve njih obilato pruža zapadna civilizacija. Tu spadaju sve rasonode svih vrsta, naročito one grubog i bučnog karaktera. Kod svih tih aktivnosti su uglavnom pasivna sva viša mentalna svojstva i svi viši osjećaji.

Kad običan čovjek jede meso, nikad kod toga ne misli što je to što upravo jede i odakle je to. On tu spoznaju u sebi svjesno guši jer dobro zna da ne bi zbog toga više zagrizao u nijedan komad mesa pa ma kako on bio kulinarski pripremljen i zamaskiran.

Isto tako kada se odaje svojim štetnim navikama kao što su pušenje i pijenje alkohola, on hotimično guši u sebi spoznaju da je to štetno trajno po zdravlje i žmireći na oba oka ide dalje kroz život.

Teozofija to drugačije kaže za aspiranta. On treba samo nastojati vježbati se *s a m o s v l a - d a v a n j u* da ne zadovolji animalne prohtjeve svog fizičko, astralnog i mentalnog tijela. To uzdržavanje i samosvladavanje pravi aspirant imperativno nameće sam sebi, odnosno njegova Viša Svijest, njegov Ego (Atma-Budhi-Manas).

ASPIRANT JE KANDIDAT ZA UČENIŠTVO.

Tek kada aspirant postane učenik, on će u većem postotku uspijevati u samosvladavanju svih navedenih aktivnosti u njegovom dnevnom životu. Logično je da će se još i tada dogoditi da katkad popusti «uzde» nekom od svoja tri tijela, no to će biti samo trenutni promašaj. On više nikad neće učiniti veliki «pad» jer će njegov hod biti skoro neprestano u visinama koje rijetko kad dotakne noga običnog čovjeka pa čak i daleko poznatog naučnika i intelektualca.

Transmutacija ili preoblikovanje je isto što i oplemenjivanje. Niže i grube oblike svog dnevnog života aspirant sve više pretvara u ljepše i plemenite oblike kod čega svaku njegovu aktivnost resi oreol nesebičnosti.

Zato ćemo sada preći na posljednje razmatranje o dnevnom životu aspiranta i nastojati shvatiti koji je neposredni cilj njegovog dnevnog života.

.....0.....

NEPOSREDNI CILJ ASPIRANTA

Poznati pisac ezoteričke teozofije I.K. Taimni stalno naglašava izgradnju i formiranje karaktera kod aspiranta ili učenika (sadhaka)

Izgradnja karaktera se očituje u razvijanju svojstava kauzalnog tijela, u razvijanju svih potrebnih vrlina. Ovima se pridodaje još i razvijanje buddhičkih svojstava u odgovarajućem spiritualnom vehiklu.

Zbog čega je to potrebno?

Po zakonu evolucije i po onoj okultnoj maksimi, kako gore tako dolje, ova nova svojstva u kauzalnom tijelu su na neki način matrica ili kalup za izgradnju viših svojstava u finijem dijelu mentalnog, astralnog i fizičkog tijela. Ugrađena nova svojstva su na neki način novi «organi» u kauzalnom tijelu pa se prema tome, po zakonu odraza ili refleksije, izgrađuju se isto takvi organi i u donja tri tijela.

Kada je u svim tim tijelima sve to učinjeno i pripravljeno, piše dalje I.K. Taimni, potrebno je samo da se otvore kanali (prolazi, spojevi ili veze) koji povezuju sve te nove organe svih tih vehikala. Tada će ona Viša Svijest moći po njima kretati gore-dolje, izraziti se kroz njih, kako će odlučiti već duhovna volja aspiranta ili sadhake. Svijest Egosa ili Atma-Budhi-Manas moći će se tada izraziti i u budnoj svijesti u fizičkom tijelu.

Da bi se izgradili ovi kanali, nastavlja Taimni, najprije je potrebno znanje, okultno znanje o konstituciji cijelog čovjeka i o tome kako svijest djeluje u diferenciranom svijetu preko raznih vehikala. Ovi kanali (prolazi ili veze) ili n a d i, mogu se izgraditi jedino strujama energije Prane i Kundalini. Tek tada se očituje ono proširenje svijesti tj. kada se sve više one Više Svijesti očituje i u budnoj fizičkoj svijesti ili jagrat stanju.

A ovo je moguće zato opet, jer se Božanska Moć ili Shakti manifestirala kroz centar individualne svijesti, kroz BINDU.

Bindu je tajanstvena točka ili uski prolaz na vrhu glave (na mekanom dijelu tjemena) kroz kojeg ulazi Svijest u tijelo tj. u inkarnaciju i kroz kojeg izlazi Svijest iz tijela u času smrti tog tijela.

Fizički vehikl je stvoren samo kao nužna posljedica stvaranja viših tijela u kojima je kao i u fizičkom tijelu, centar stvaralačke božanske energije ili Shakti smješten na drugom kraju kičme.

Ova Shakti je najprije aktivna tu dolje na dnu trupa kao životna ili biološka snaga organizma, kao nosilac funkcija viših tijela. Nakon toga njeno se stvaralaštvo očituje kao energija rađanja ili aktivnost oplodnje.

I dalje se njena aktivnost proširuje u gornje dijelove tijela, gdje ona aktivira stvaralačku sposobnost ruku, srca (viših emocija), grla ili govora te intelektualne snage mozga.

Kroz svoju prvu fazu aktivnosti ona je pomogla da se znatno razvije fizičko tijelo dajući mu potrebnu energiju. Ona je pomogla da se ljudsko tijelo razvije do

današnjeg savršenstva kroz bezbroj vrsta fizičkih aktivnosti, kroz stotine inkarnacija, odnosno generacija.

U drugoj fazi ona i dalje razvija fizičko tijelo, ali proširuje njegovu aktivnost povezivanjem sa sve aktivnijim astralnim ili emocionalnim tijelom. Čovjekov život se je tako obogatio sa najraznolikijim emocionalnim bogatstvom kojega je baza, stvaranje prve ljudske zajednice, braka ili obitelji. Stvaralačka Shakti se je u ovoj fazi izrazila u jednoj od svojih «nižih» oblika, kao snaga oplodnje ili moć rađanja.

No, tu je također još jedna Božanska Snaga ili LJUBAV došla do izražaja. Ona se doduše najprije očitovala kroz grube želje svih vrsta te kao seksualna ljubav, odnosno sebična ljubav.

A i kod prve faze, očitovala se kao elementarna snaga koja povezuje bezbroj živih stanica tijela u jednu skladnu cjelinu koju zovemo ljudski organizam.

Većina ljudi u čovječanstvu tek je na početku ove druge faze. Samo neki pojedinci polako prelaze u viši oblik ove druge faze. I ljubav poprima ovdje svoju višu formu jer se kroz praksu i upotrebu karezze (koja je na istoku poznata kao tantra prve faze) osposobljava čovjeka sve više i više da stvaralačku energiju Shakti ne upućuje samo u zone spolnih organa već i u više centre gornjeg dijela tijela.

U treću fazu manifestiranja stvaralačke Shakti, ulaze svjesno i sistematski samo rijetki pojedinci, iako je ona prisutna na neki opći način i bez razlike kod svih ljudi.

Ona se očituje kao stvaralačka moć ljudskih ruku. Ljudske su ruke oruđe umjetnika života. Bilo kakav obrtnički ili tehnički rad u kojem se iz nečega nešto oblikuje, bilo kakav oblik kojega se formira govorom, napisanom riječi ili notama, bilo kakav oblik koji se formira mislima, sve je to treći intelektualni oblik ili treća faza manifestiranja ove shakti u čovjeku.

Nauka zapada ističe ono isto što i nauka Yoge na istoku da su intelektualne sposobnosti, naročito stvaralačke intelektualne sposobnosti ljudskog mozga iskorištene samo oko deset posto.

PREOSTALIH DEVEDESET POSTO INTELEKTUALNIH SPOSOBNOSTI JE DAKLE NEPOSREDNI CILJ ASPIRANTA.

U ovoj trećoj fazi božanska ili stvaralačka shakti razvija i oblikuje mentalno tijelo čovjeka. Da bi sposobnosti tog višeg razvijenog mentalnog tijela došle do izražaja, ista snaga razvije i određene zone u višem dijelu astralnog tijela kao i mozak i živce u gornjem dijelu ljudskog tijela.

Istovremeno tokom ove treće faze očituje se i nesebična ljubav, ona ljubav čisto devahanskog izražaja u kojem nema ni trunke sebičnosti.

I atmičko svojstvo Volje očituje se u sve tri prve faze i to u obliku s a m o s v l a d a v a n j a. Ono se prvi put jače pokazuje tek u drugom dijelu druge faze kada se čovjek odluči na razumno suzdržavanja od svih užitaka, naročito u komotnosti i hranjenju, u spolnoj aktivnosti i kod intelektualnih strasti.

Skupimo li ovo sve do sada izneseno, vidimo vrlo jasno da se tokom evolucije čovjeka očituju kod aspiranta istodobno sva svojstva tri viša tijela, Atma-Budhi-Manas ili gornje trojstvo.

Dakle, Manas kao aktivnost, Buddhi kao ljubav, a Atma kao volja. To je zbog toga što je donje trojstvo ili niži čovjek samo refleks ili odraz višeg čovjeka.

Iza ovog neposrednog cilja kome neprestano i uporno teži aspirant, stoji skriveni, aiko stalno prisutan, pravi i viši cilj, kojega on ima neprekidno u svojoj budnoj svijesti. Radi toga je taj cilj već snažno utisnut i u podsvijesti pa ne blijedi, ne napušta ga ni noću kada izlazi iz svog fizičkog tijela i vježba svoje jagrat stanje svijesti ili budnost broj dva na astralu.

Diskretno je još prisutna i dalje ambicija da proširi jagrat stanje svijesti i na mentalnu razinu, u svoje mentalno tijelo nakon drugog (duplog) «uspavljivanja» u istoj noći.

Rekli smo ranije da je samosvladavanje temeljno svojstvo koje aspirant mora u zadovoljavajućem postotku ostvariti. Drugim riječima, ovo je sposobnost da se upravlja voljom aktivnostima tri niža tijela.

Jedino ispravni put kojim treba ići da se ovo ostvari je *m e d i t a c i j a* ili razmišljanje o sveobuhvatnom aktivnom životu, u traženju sinteze svih životnih izražaja. To je u stvari izgradnja karaktera, odnosno stvaranje ispravnog i čvrstog stava.

U Yoga literaturi ova dva svojstva nazivaju se Viveka ili Vairagya.

Teozofski rečeno ili u prijevodu, to je razvijanje svojstava višeg uma ili svojstava kauzalnog tijela.

Ako aspirant vodi svjesno sebe kroz dnevni život, on prima od života ona iskustva koja on hoće i koje smatra potrebnim. Ili drugim riječima, *on čini selekciju u svojim životnim iskustvima. On svjesno i svojevoljno izbjegava ponavljanje nekih nepoželjnih iskustava, a omogućuje sebi sve profinjenija i profinjenija iskustva.*

Kriterij za više i niže aktivnosti, bilo fizičke, emocionalne i mentalne je za njega zamišljena *p r i s u t n o s t* njegovog Učitelja-Adepta. Ako on nijednog momenta u svom dnevnom i noćnom životu, da se nalazi do «nogu» Njegovih, on će raditi, osjećati i misliti samo ono zbog čega se ne bi stidio pred budnim okom svoga Majstora.

On će stalno nastojati da tako živi, iako će mu se katkad dogoditi samo na kratko, da će još uvijek onako «skrivečki» popustiti nekoj nižoj mani ili navici, fizičkog, emocionalnog ili mentalnog tijela.

Kako obični ljudi stalno zaboravljaju jedući meso da u stvari jedu ubijenu i okrvavljenu životinju, tako se i njemu ponekad dogodi da slika Majstorove prisutnosti postane mutna ili da je ponekad čak i ne vidi.

Aspirant je dakle u stanju da u drugom dijelu svoje treće faze aktivnosti božanske shakti, shvati mnoge nove stvari koje ljudi iz njegove najbliže ili neposredne okoline i one dalje, uopće nisu u stanju razumjeti, iako su se neki od njih čak i trudili u tom smjeru. Aspirant se zbog toga i razlikuje od njih u svom načinu života. On je ujedno prihvatio neke činjenice iz svojeg života koje drugi ne vide pa čak ni naučenjaci, filozofi i religijski arbitri.

On čezne za nečim, vjeruje u nešto, siguran je u nešto što većina ljudi naziva utopijom, kao nerealnost, apsurd pa čak i glupost i nazadnjaštvo

Kad zbog povremene sumnje i to novootkrivene za njega transcendentalne stvari, on utroši dosta truda i vremena da preispita istinitost svega tog, on ponovo, uvijek sa pojačanim uvjerenjem čvrsto i nepokolebljivo, prihvaća sve fundamentalne «okultne» postavke. To je zato jer je on ovim «čeprkanjem» po istini, našao još nove, neosporive i logične dokaze.

Tako se aspirant polako pretvara u čovjeka koji je sve više svjestan što hoće, koji zna gdje mu je put i cilj.

I on će jednog dana postati učenik svog Majstora stupivši odlučnim korakom na PUT.

Zadnja faza trećeg stupnja očituje se u pojavi vibriranja ili drhtanja na vrhu glave, što je znak da je aspirant najozbiljnije i najtemeljitiije pristupio moralnom pročišćenju, oplemenjivanju i jačanju vrlina. On se polako iz aspiranta pretvara u učenika.

Postepeno se odstranjuju sve opasnosti koje može izazvati Kundalini.

Podrhtavanje točke na lubanji, točke koje istočni okultisti zovu b i n d u (mjesto, gdje se sastaju tri kosti lubanje) označuje vrijeme kada će se otvoriti mistična «vrata» kroz koja se odlazi u nadfizičke svjetove ili dolazi do njih.

Tada je otvoren put velikoj energetske struji, koja se probija odozdo kroz kičmu i susreće se sa isto tako velikom energetskom strujom, koja struji iz Božanske Svijesti Višeg JA ili EGOSA (Shive) odozgo.

Ako se ne pročiste emocije i misli, a to je uvijek onda, ako se dovoljno ne aktiviraju one čiste, dok još uvijek postoje neke grube emocije i misli, opasnost od Kundalini je uvijek prisutna.

Energetski rečeno, niže čakre su tada više djelatne od viših, a prolazi do viših su još začepljeni.

Kundalini snaga ili Shakti, pojačava vibracije svega što dostigne. Ona stimulira sve na što naiđe. Njena je vibracija veoma brza, tako da ona može sinkrono pojačati rad viših čakri, specijalno one dvije u glavi. Ali ako «prolazi» do viših čakri nisu dovoljno otvoreni, ona će snažnije prodrijeti u niže centre i čakre i stimulirati ih. Samo malo snage Kundalini koja prodre u njih, strahovito pojača njihovu funkcionalnost, tako da još slaba volja aspiranta nije u stanju svladati je. Na taj način strahovito se pojača rad nižih čakra, živčanih centara i žlijezda na veliko čuđenje nesretnika. Vitalno-biološka, seksualna, materijalističko-praktična svojstva (sposobnosti) povećavaju enormno svoju potencijalnost.

No, kako je sve to povezano sa velikom sebičnošću, aspirant se uskoro može pretvoriti u pravog monstruma, koji postaje veoma opasan za svoju okolinu, posebno za ljude sa kojima ga povezuju njegovi sebični interesi. On se polako pretvara u sivog magičara jer posjeduje nadprosječne fiziološke i praktične moći i ako ga ne spasi njegova prošla dobra karma, njegova dobra djela iz ove ili daleke prošlosti, on postaje uskoro izgubljen i pretvara se u jednog crnog magičara.

Naoko nedužno, čak i plemenito nastojanje da se bio-pranična energija usmjeri prema gore, može eto dovesti do monstruoznog ljudskog oblika u moralnom smislu, koji nije ništa drugačiji od onakvih koji su prikazani u romanima, kao što je Drakula, zli magi, vještice i slični moralni monstri u ljudskoj spodobi.

Visoka moralnost je garancija za sigurno napredovanje u spiritualnoj evoluciji, koja nije moguća bez bio-pranične energije usmjerene prema vrhu glave.

Onaj, koji ima aspiracije da bude što korisniji svojoj okolini i svima koje susreće u svakodnevnom životu, taj je siguran za napredovanje u spiritualnoj evoluciji, čiju veličanstvenost i visinu, čovjek ne može uopće sagledati. Biti koristan živim bićima oko sebe, znači pomagati im da i oni brže krenu u svojoj evoluciji, naročito u spiritualnoj evoluciji.

Koji je neposredni slijedeći korak svakog pojedinca, to vrlo teško može znato jedan početnik ili učenik. Ipak, zdrav razum i nešto mudrosti koju je skupio, pomoći će mu da u pravo vrijeme (čas) i na pravom mjestu intervenira (posreduje).

A nesebičnog posla uvijek ima jer je dnevni život svakog pojedinca uvijek više-manje dinamičan.

Nesebičnost treba biti ono osnovno u želji za pomaganjem drugima.

Ako naša pomoć ne pruža pojedincu povećanu sposobnost da i on nekome na isti način, tj. nesebično pomaže, tada je naša pomoć bez «ploda». Pa ako smo nekome našom pomoći samo omogućili veselje i radost, one će evolutivno rasti jer će zbog toga jednoga dana biti sposobniji za slično nesebično pomaganje.

Međutim, ako mi našom pomoći udovoljavamo njegovoj znatiželji, podržavamo njegovu lijenost ili čak omogućavamo da još više pojača svoje grube emocije i misli, tada je naša pomoć nerazumna, ona je čak dotičnom štetna.

Još veću štetu može prouzročiti naša pomoć, ako našim uplitanjem pojačavano u dotičnom sebičnost.

Sebičnost je naime temelj i uzrok svih negativnih ljudskih aktivnosti.

Zakon o ispravnoj pomoći onemogućuje također i našeg Učitelja da nam izravno pomaže. On se ne upliće u naš dnevni život, a ukoliko to čini, tada On djeluje direktno samo na našu svijest u kauzalnom tijelu. Tamo ne postoji ništa sebičnog ni grubog, tamo se ne može učiniti pogrešku.

Cilj Učitelja je taj, da ne sprječava našu slobodnu volju. Majstor pomaže našem Ego da brže napreduje u spiritualnoj evoluciji i sve što taj Ego čini, čini to za svoju osobnost.

Naša pomoć nekome, na našem sadašnjem stupnju aspiranta može se uglavnom odvijati samo na nivou osobnosti. Prema tome, ispravno nekome pomoći, znači, pomoći mu da bolje, lakše i brže ubrza pročišćenja svoja tri tijela, da bi pomoću njih razvio i kauzalno tijelo.

Veoma je teško razlučiti pravu od krive pomoći.

Tamo gdje vidimo da se može pomoći, bez obzira koje će neposredne ili dalje posljedice imati ta pomoć, to je znak samo naše nezrelosti i neodgovornosti prema zakonu evolucije. Ako je netko momentalno usmjerio krivo svoju aktivnost i mi mu pomazemo, a opravdavamo se time da mu omogućujemo samo bogatu žetvu iskustava, koja će ga na kraju učiniti mudrim, znak je samo naše komotnosti u tom pomaganju.

Kriterij o tome, što je korisno, a što beskorisno, što je bitno a što nebitno, što je lijepo a što manje lijepo itd. je svojstvo koje mora aspirant ili učenik kao prvo razviti i to sto više, da bi što bolje znao pomoći sebi i drugima. Ovu sposobnost okultista istoka naziva v i v e k a ili *ispravno razlučivanje odnosno ispravna fizička aktivnost.*

Daljnje svojstvo koje mora učenik razviti je *ispravna želja (motiv)* Mnoge želje i ambicije treba odstraniti i upotrijebljenu energiju u njima usmjeriti u plemenite i nesebične želje, planove i zamisli. Ovo svojstvo istočni okultisti zovu v a i r a g y a ili *ispravna emotivna aktivnost.*

To drugo svojstvo možemo povezati i sa najjačom emotivnom snagom koju ljudi nazivaju ljubavlju. Viši astral ili čišću ljubav obični ljudi aktiviraju samo ponekad, dok to aspirant čini stalno i svjesno, usmjeravajući bio-praničnu energiju u područje grla i srca.

Treće svojstvo koje učenika mora razviti je *ispravno mišljenje, zaključivanje i odlučivanje* To je čisto mentalno svojstvo, a bez potrebnog znanja i poznavanja okultnih zakona nije ga moguće očitovati. Na istoku ovo svojstvo zovu – s h a t s a m p a t t i -. Pomoću ovog svojstva on dobiva znanje kako i kada treba pomoći.

Ovo se treće svojstvo razvija polako, kada bio-pranična energija počinje prostrujavati u glavu, uzdižući se prednjom stranom trupa.

Četvrto svojstvo koje mora u sebi probuditi aspirant je *sposobnost da se kroz jaku simpatiju poveže sa svakim kome želi pomoći.* Ovo svojstvo okultisti nazivaju različitim imenima, a Majstor K.H. nazvao ga je – l j u b a v – u knjižici «Do Nogu Učitelja».

To je faza kada bio-pranična energija dopre do točke – b i n d u – da bi kroz nju izašla van u obliku kružno-radijalnog zračenja i ušla u sva živa bića ne Zemlji i Kozmosu, kao prava kozmička ljubav.

Ovo je ujedno i zadnja faza strujanja bio-pranične energije, kada se spajaju Svijest i osobnost, Svijest i Materija ili kako to istočni mudraci kažu : - Shiva i Shakti -.

Onaj, koji se je uspio sjediniti sam sa sobom, može se isto tako sjediniti i sa drugima tj. sjediniti Svijest sa sviješću, a ne tijelo sa tijelom.

ZAKLJUČAK

Ova mala studija o dnevnom životu aspiranta je skromni pokušaj da se iznese ono bitno. A zahvatiti u ono bitno, to je i najteže. Radi toga je ovo samo nesavršeni pokušaj.

Teozofska literatura kao i opća Yoga literatura, mnogo toga pišu o već razvijenim svojstvima naprednih učenika i Yogija, a nažalost vrlo malo o onim sitnim i neprimjetnim koracima koje mora svaki dan prolaziti jadni i usamljeni aspirant.

Na pr. do transformacije «seksa» je moguće doći jer to je činjenica koju su dokazali mnogi napredni ljudi. Ali kako do toga doći?

Logično je da se ne može jednostavno skočiti na završetak te teške i komplicirane transformacije jer je za to potreban dugi, mukotrpan i uporni trening koji najčešće traje nekoliko uzastopnih života.

Konačno i aspirant ne može biti nitko drugi nego onaj, koje je bar jednom već u prethodnom životu već pokušavao to isto. To vrijedi poglavito za aspiranta koji je još u mladom tijelu. Ako on tome iskreno teži, on je bezuvjetno bar u jednom ranijem životu već nastojao na tome.

Faza po faza, stupanj za stupnjem, profinjuje se svaka aktivnost fizičkog, astralnog i mentalnog tijela. Zato i spolnost ima svoje sitne stepenice kojima ju se postepeno podiže na jedan ljudski nivo.

Sjedinjenje postaje konačno jedan nadtjelesni doživljaj kakav prosječni čovjek ne može zamisliti, shvatiti a ni poželjeti. Fizički užitak se naime pretvara u čisti emocionalni užitak, zatim u mentalni, da bi na kraju postao istinska radost u kauzalnom tijelu. Spiritualni zanos je njegova daljnja faza u buddhičkom tijelu i na kraju neizmjereno blaženstvo u spiritualnom ili atmičkom tijelu.

Radi toga se posvetilo toliko pažnje onom dijelu intimnog života aspiranta, koji mu stalno stoji nad glavom kao «damaklov mač».

Najveću ljubav koju čovjek može osjetiti je u intenzivnoj težnji da postane j e d n o sa svojim najdražim životnim drugom.

A to je tek skromni početak od one neizmjerne ljubavi i predanosti do dva, sto, tisuće i milione ljudskih bića, od one UNIVERZALNE LJUBAVI koja će jednom na kraju Puta narasti do svog najvišeg izražaja.